Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 22 – 29/1/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΠΙΚΑ

Το Μνημόνιο και το άγχος της επόμενης μέρας: τελικά, ο Χριστόφιας αποδείχτηκε, όντως, «σκληρό καρύδι», ως διαπραγματευτής και η τρόικα ελπίζει, τώρα, σε ένα υπάκουο Πρόεδρο το Μάρτη

Η ιστορική σημειολογία της παρουσίας ενός κομμουνιστή Προέδρου στο Στρασβούργο

Η παρουσία και ομιλία του Δ. Χριστόφια στις 15/1 στην Ευρωβουλή με φόντο την ολοκλήρωση της κυπριακής προεδρίας της Ε.Ε., υπήρξε πολύ πιο σημαντική από την τελετουργική της διάσταση: ο Κύπριος Πρόεδρος, σε ένα κοινό που δεν ελέγχεται από τους αντιπάλους του, όπως γίνεται με τα κυπριακά ΜΜΕ - όχι μόνο δέχθηκε συγχαρητήρια και αναγνώριση για το έργο του, αλλά χρησιμοποίησε και το βήμα του Ευρωκοινοβουλίου, για να θέσει δύο ζητήματα: την άρνησή του να δεχθεί ιδιωτικοποιήσεις και την ευρύτερη κριτική του στο θεσμικό ρόλο της τρόικα. Η διατύπωσή του ότι υπάρχει «διάσταση πολιτικών αποφάσεων και τεχνοκρατικών πρακτικών» άγγιξε, ουσιαστικά, το ζήτημα της νομιμοποίησης της διαδικασίας συγκρότησης και λειτουργίας της τρόικα. Η τοποθέτηση, μια γενναία, υπό τις περιστάσεις, αμφισβήτηση του μηχανισμού στήριξης των ευρωπαϊκών οικονομιών από τις δομες , υποτίθεται, της Ε.Ε. βρήκε άμεση στήριξη από τον σοσιαλδημοκράτη Πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου, ο οποίος δήλωσε ότι πιστεύει ότι «*τα οικονομικά μέτρα από την Ευρωπαϊκή επιτροπή και ΔΝΤ, ως πακέτο δεν μπορούν να νομιμοποιηθούν από το Ευρωκοινοβούλιο*». Είναι σαφές, ότι τα ημιτελή μέτρα, που αποφασίστηκαν στα μέσα του περασμένου χρόνου, αφήνουν αρκετά κενά ακόμα ανάμεσα στις πολιτικές αποφάσεις, που βασίζονται σε εκλογικές διαδικασίες και στις τεχνοκρατικές, που κρύβονται πίσω από διορισμένους «εμπειρογνώμονες» και «μανδαρίνους». Οι αιχμές του Προέδρου είχαν, σαφώς, ως στόχο και όσους πίεζαν

και εκβίαζαν μέσω ΜΜΕ και πολιτικών στη Λευκωσία για αποδοχή όρων, χωρίς διαπραγμάτευση – όπως λ.χ. ο κ. Βίζερ.

Αλλά, αξίζει να σχολιαστεί και η υπεράσπιση της κομμουνιστικής ευρωπαϊκής παράδοσης και της στήριξης, που παρείχε ένας κορυφαίος σοσιαλδημοκράτης. Ο Χριστόφιας είναι ο πρώτος Πρόεδρος συμβουλίου της Ε.Ε. μετά το 1989, ο οποίος, όχι μόνο έχει «κομμουνιστική καταγωγή» (από αυτήν έχουν πολλοί), αλλά και ο οποίος υπερασπίστηκε τις θέσεις και την ιδεολογία του χωρίς ενδοιασμούς. Ήταν λογικό και αναμενομενομενο, ότι θα υπήρχαν σχόλια για την ιδεολογία του. Αλλά, ήταν επίσης ιστορικό, ότι μια σημαντική ευρωπαϊκή, και παγκόσμια, ιστορική παράδοση έβρισκε στο πρόσωπο του Κύπριου Προέδρου, μια πρώτη επανασύνδεση με την ιστορική κληρονομιά που πάει πίσω στο 1848, αλλά και με τα ευρύτερα κοσμικά, δημοκρατικά αντι-αποικιακά κινήματα στον εκτός Δύσης κόσμο. Η στήριξη του Κύπριου Προέδρου, ο οποίος, έστω και συμβολικά, υπενθύμιζε τις παραδόσεις της ευρύτερης ευρωπαϊκής αριστεράς, από ένα ηγετικό στέλεχος της σοσιαλδημοκρατίας, ήταν μια επίσης συμβολική, αλλά και ιστορική στιγμή.

Το κλειστό κύκλωμα των τοπικών ΜΜΕ: η λογοκρισία για τα συγχαρητήρια της «επιτυχημένης προεδρίας», αλλά και η συγκάλυψη της γερμανικής δυσφορίας για την «κυπριακή αντίσταση»

Με αυτά τα δεδομένα, ήταν αναμενόμενο ότι στη μικρή μας πόλη, το τοπικό σύστημα λογοκρισίας θα λειτουργούσε άμεσα. Ο Φιλελεύθερος, την επομένη είχε πρωτοσέλιδο την ανταπόκριση του Π. Ξανθούλη, ο οποίος από τον περασμένο Μάιο υπήρξε ένα βασικό όργανο μεταφοράς των πιέσεων προς την Λευκωσία με την αρχισυνταξία του Φιλελευθέρου, βεβαίως, να προβάλει πρωτοσέλιδα τους εκβιασμούς – το Μάιο, τον Ιούνιο, το Σεπτέμβριο. Οπότε, δεν υπήρχε περίπτωση να μεταφερθεί το κλίμα των συγχαρητήριων και της αναγνώρισης ή και της δήλωσης του Σουλτς, ότι «Η Ευρώπη θα ήταν καλύτερη, αν είχαμε και άλλους προέδρους σαν το Χριστόφια». Ο τίτλος εστίασε στο ότι, τελικά, δεν θα υπογράψει το μνημόνιο ο Χριστόφιας: «Προίκα στον επόμενο Πρόεδρο». Το ότι η θέση του ενάντια στις

ιδιωτικοποιήσεις ήταν το σημαντικό σημείο σε σχέση με το μνημόνιο, καλύφθηκε με τον αόριστο υπότιτλο «Έκλεισε παράθυρο λένε στην Ε.Ε.». Στο κείμενο, βέβαια, είναι πιο σαφής η εικόνα, ενώ στις εσωτερικές σελίδες αναφέρεται και ότι το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα - της δεξιάς - «ελπίζει στον επόμενο Πρόεδρο». Η επίμαχη θέση του Προέδρου, σύμφωνα με τους πληροφοριοδότες του Ξανθούλη, ήταν ότι αποκλείονταν η *«... λήψη επιπρόσθετων μέτρων, πέραν αυτών που περιλαμβάνονται στο προσχέδιο»*. Και αυτό, ερμηνεύτηκε ως άρνηση να ενεργοποιηθεί η ρήτρα για ιδιωτικοποιήσεις "αν και εφόσον..." ... Είχε σχολιαστεί στη Γερμανία, όταν έκλεισε η κατ' αρχήν συμφωνία, ότι ήταν το πρώτο μνημόνιο, που δεν περιλάμβανε ρητή απαίτηση για ιδιωτικοποιήσεις. Και φυσικά, η τρόικα έμενε, μέχρι την τελευταία στιγμή, όπως και για άλλα – και ανάλογη πίεση ασκούσαν και οι τοπικοί της εκπρόσωποι.

Ο Χριστόφιας, παρά τις επιθέσεις, φαίνεται να τα κατάφερε, παίζοντας με δυο χαρτιά – την ενδεχόμενη στήριξη από τη Ρωσία και την κρίση, που θα είχε να αντιμετωπίσει η ίδια η Ε.Ε., αν έφταναν σε αδιέξοδο οι συνομιλίες – όπως παραδέχτηκαν και αναλυτές στην Αλήθεια, την εφημερίδα του ΔΗΣΥ. Τελικά, η τρόικα υποχώρησε – αλλά, προφανώς, οι Γερμανοί ελπίζουν σε ένα πειθήνιο τοπικό πρόεδρο, αντί σε ένα πρόεδρο που διαπραγματεύεται. Και έχουν ανοικτή ατζέντα, βλέποντας την προθυμία του Αναστασιαδη.

Οι «Γερμανοί ξανάρχονται» και οι Ρώσοι εμφανίζονται ως αυτόνομοι παίκτες

Η απάντηση των Γερμανών συντηρητικών - στο βαθμό που ο Σουλτς εκφράζει την «άλλη» Γερμανία - ήρθε, σχεδόν, αμέσως. Ο Υπουργός Οικονομικών, Σόιμπλε, δήλωσε ότι για να προχωρήσει το κυπριακό μνημόνιο χρειάζεται να γίνουν τρία πράγματα:

1. Να εμπλακεί ενεργά η Ρωσία.
2. Να γίνουν ιδιωτικοποιήσεις: «Δεδομένων των κυπριακών αντιστάσεων, ο Σόιμπλε είπε ότι αυτό ίσως χρειαστεί καιρό» (Οικονομικός Φιλελεύθερος, σελ 10, 16/1). Σύμφωνα με το Ρόιτερς, μάλιστα, άσκησε και άμεση κριτική στην «άρνηση του Κύπριου προέδρου να ιδιωτικοποιήσει εταιρείες». Αν και η έμφαση, εδώ, πάει συνήθως στην ΑΤΗΚ, όπως φάνηκε μετά, μέρος του ζητούμενου είναι και ο δημόσιος πλούτος ευρύτερα, ο οποίος συμπεριλαμβάνει και τα έσοδα από το φυσικό αέριο.
3. Επανέφερε το θέμα του «ξεπλύματος χρήματος».

Η εμπλοκή της Ρωσίας και το ξέπλυμα χρήματος συνδέονται έμμεσα, αν και το ξέπλυμα έχει και άλλες διαστάσεις, όπως θα δούμε. Η Ρωσία δεν φάνηκε να βλέπει

αρνητικά το θέμα της επιμήκυνσης του δανείου, αν και, όπως αναφέρθηκε και σε προηγούμενες αναλύσεις στη Δέφτερη Ανάγνωση, η στρατηγική της Ρωσίας φαίνεται να είναι να αναγνωριστεί ως εταίρος-σημαντικός παίκτης και όχι απλώς ως κάποια πηγή, που προσφέρει χρήματα ή διευκολύνσεις. Η εποχή του Γιέλτσιν έχει περάσει.
Σε αυτό το πλαίσιο, η επίμονη των Γερμανών για εμπλοκή της Ρωσίας, έχει και κάποιο προεκλογικό στοιχείο - υπάρχει δυσφορία στη Γερμανία, ώστε να δοθούν χρήματα, τα οποία θα πάνε στη Ρωσία - αλλά στο ευρύτερο πλαίσιο, η Κύπρος φαίνεται να προσφέρει ένα κομβικό σημείο, όπου θα μπορούσε η Ρωσία να συμμετέχει - και μάλιστα, με κατανοητή δικαιολογία - στη διάσωση του τραπεζιτικού τομέα, εμπλέκοντας έτσι και θεσμικά τη Ρωσία, στην αντιμετώπιση των πολλαπλών ευρωπαϊκών κρίσεων. Μια τέτοια προσπάθεια, για εμπλοκή της Ρωσίας, είχε γίνει, έτσι και αλλιώς, από την αρχή της κρίσης, αλλά οι Ρώσοι φάνηκαν να περιμένουν - όπως και οι Κινέζοι και οι Άραβες - να ξεκινήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις, για να αγοράσουν ότι τους ενδιαφέρει. Οπότε, η συζήτηση για την Κύπρο τοποθετεί, για την ώρα, το θέμα σε νέο πλαίσιο – και τουλάχιστον, η διαπραγμάτευση του Χριστόφια κρατούσε την πιθανότητα ρωσικής εμπλοκής, ως κάτι το θετικό και το επιθυμητό ή και ως λύση έκτακτης ανάγκης.

Όταν θα ανακαλύψουν οι υποτακτικοί τί τους έχουν φυλαγμένα οι Γερμανοί μπορεί να είναι αργά: στο βάθος, πάντως, εκτός από έλεγχο των ύποπτων διαδρομών κεφαλαίων προβάλει και ο ... εταιρικός φόρος

Οι Γερμανοί, ωστόσο, έχουν και άλλους στόχους εκτός από μια, ίσως, στρατηγική συμμαχία με τη Ρωσία. Ενδιαφέρονται και οι ίδιοι για τα ρωσικά κεφάλαια – ο Χριστόφιας το υπέδειξε σε δήλωσή του, που προβλήθηκε στη Γερμανία «Πλούσιοι Ρώσοι ζουν και στη Γερμανία». Αλλά, ίσως, το πιο ενδιαφέρον και το πιο τρομακτικό για τους τοπικούς τους υποστηρικτές, είναι η νέα έμφαση: μετά από το ξέπλυμα, ως αιτία αμφισβήτησης των τοπικών θεσμών, οι Γερμανοί, το σαββατοκύριακο, έθεσαν και θέμα φοροδιαφυγής. Αν υπολογίσει κάποιος, ότι, μόλις, είχε μπλοκάρει η πλειοψηφία των κομμάτων το φόρο για τη μεγάλη ακίνητη περιουσία, τότε, προφανώς, η γερμανική πρεσβεία έστειλε γρήγορα το μήνυμα.
Το τοπικό κεφάλαιο, το τραπεζιτικό κατεστημένο και η ηγεσία της δεξιάς μπορεί να στήριξαν την κάθοδο της τρόικα και τις θέσεις της, ενάντια στην αριστερή κυβέρνηση, αλλά, μάλλον, δεν αντιλαμβάνονται ότι η τρόικα και τα συμφέροντα που εκπροσωπεί, δεν ενδιαφέρονται, ιδιαίτερα, για τα τοπικά συμφέροντα. Μάλλον, το αντίθετο. Το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος λ.χ. δεν αφορά μόνο τις τράπεζες, μέσω των οποίων διακινούνται ύποπτα κεφάλαια. Αφορά, επίσης, και τα δικηγορικά γραφεία, τα οποία εγγράφουν τις εταιρείες και κάνουν και σχετικές νομικές πράξεις. Μέχρι τώρα, λ.χ.

ήταν γνωστά δύο γραφεία – το ένα του Τ. Παπαδόπουλου, το οποίο κατηγορήθηκε ότι διακινούσε γιουγκοσλαβικά κεφάλαια, στις αρχές της δεκαετίας του 90 και το δικηγορικό γραφείο Τριανταφυλλίδη, το οποίο αναφέρθηκε στην υπόθεση των εταιρειών διακίνησης των μιζών, στην υπόθεση Τσοχατζόπουλου. Αλλά, μετά τις ασαφείς απαντήσεις του κ. Αναστασιάδη για τη Makra Investmenets και τα 50 εκατομμύρια, είναι σαφές ότι είναι ευρύτερο το ζήτημα των υπόγειων διακινήσεων χρημάτων, χωρίς δημόσιο έλεγχο ή πληροφορίες – όταν ένα θέμα από το 2004, συγκαλύπτεται με τέτοιο τρόπο, μόνο υποψίες δημιουργεί.

Και έτσι πέρασε και η 20 Ιανουαρίου η οποία σύμφωνα με την επιστολή Αναστασιάδη στο Χριστόφια τον Νοέμβριο, ήταν η ημερομηνία που θα κατέρρεε η Λαϊκή, γιατί θα διέκοπτε την παροχή ρευστότητας η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Τελικά, δεν έχουμε μνημόνιο και ούτε η Λαϊκή κατέρρευσε

Και στο βάθος, οι «Γερμανοί» και οι «σύμμαχοί τους» θέτουν και ένα ευρύτερο ζήτημα, που αναπόφευκτα θα προκαλέσει το άγχος της επόμενης μέρας για το τοπικό κεφάλαιο – και το κομβικό σημείο διαπλοκής δικηγόρων και τραπεζών: το θέμα της αύξησης του εταιρικού φόρου. Οι Ευρωπαίοι το κάνουν για το δικό τους συμφέρον. Αλλά, η κίνηση θα αγγίξει τα συμφέροντα των τοπικών ελίτ. Το ότι το θέμα, μπορεί να είναι στο βάθος των γερμανικών επιθέσεων, το έθεσε και ανταπόκριση των Financial Times, την περασμένη βδομάδα. Και έτσι, πέρασε και η 20η Ιανουαρίου, η οποία σύμφωνα με την επιστολή Αναστασιάδη στο Χριστόφια τον Νοέμβριο, ήταν η ημερομηνία που θα κατέρρεε η Λαϊκή, γιατί θα διέκοπτε την παροχή ρευστότητας η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Τελικά, δεν έχουμε μνημόνιο και ούτε η Λαϊκή κατέρρευσε. Ένα ακόμα τεχνοκρατικό ψέμα για την καλλιέργεια πανικού.

Ιδού και τα τεκμήρια για την παρανομία στο Χρηματιστήριο, το πρώτο σκάνδαλο των τραπεζών:

Υπάρχει τοπικό σύστημα δικαιοσύνης;

Η ηχογραφημένη συνομιλία που δημοσιεύουμε σήμερα, μεταξύ του Σταύρου Αγρότη, Διευθυντή του Τμήματος Χρηματιστηριακών Συναλλαγών CISCO (θυγατρική της Τράπεζας Κύπρου) και της Μαίρης Δημητρίου, Διευθύντριας του Τμήματος Διαχείρισης Χαρτοφυλακίων CISCO, έχει ιδιαίτερη βαρύτητα. Καταδεικνύει την άμεση εμπλοκή του Σόλωνα Τριανταφυλλίδη και του Κίκη Λαζαρίδη, Διευθύνων Συμβούλων της Τράπεζας Κύπρου & Λαϊκής Τράπεζας αντίστοιχα, στη διαδικασία χειραγώγησης των μετοχών, η οποία επιτυγχάνετο μεταξύ άλλων και με τις προσυνεννοημένες μαζικές αγορές μετοχών σε προκαθορισμένες τιμές.

Αναφέρει σχετικά το πόρισμα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς :

"Οι αγορές των μετοχών της Τράπεζας Κύπρου .. έγιναν από την Λαϊκή με βάση την συμφωνία Τριανταφυλλίδη - Λαζαρίδη»

«Κατά την δική μας κρίση φαίνεται ότι η συνεργασία μεταξύ της Τράπεζας Κύπρου και της Λαϊκής (…) ήταν μια αδιαφανής και εκ του πονηρού συνεργασία η οποία τροχοδρομήθηκε, ενδεχομένως χάριν επηρεασμού της τιμής της Τράπεζας Κύπρου και γι' αυτό συνιστά ενδεχομένως παράβαση του άρθρου 67. Κατά την κρίση μας ήταν μια αδιαφανής και εκ του πονηρού συνεργασία γιατί κανένας δεν γνώριζε για παράδειγμα ότι η Λαϊκή Τράπεζα αγόραζε μετοχές της Τράπεζας Κύπρου στη συγκεκριμένη τιμή διότι θα είχε ανταλλάγματα – διαφορετικά δεν θα το έκανε στη συγκεκριμένη τιμή (μέσα ενδεχομένως επιτήδεια, ενδεχομένως χάριν επηρεασμού της τιμής –ενδεχόμενη απόκρυψη ουσιώδους πληροφορίας από την χρηματιστηριακή αγορά).»

Πέρα της χειραγώγησης μέσω της μαζικής αγοράς μετοχών της Τράπεζας Κύπρου, η συγκεκριμένη συνομιλία συμπεριλαμβάνει και τεκμήρια προσπάθειας επηρεασμού μετόχων ούτως ώστε να μην πουλήσουν μετοχές της Τράπεζας Κύπρου.

Καταδεικνύεται δε εμπλοκή του Διευθύνων Σύμβουλου της Τράπεζας Κύπρου, Σόλωνα Τριανταφυλλίδη και σε αυτού του είδους τις πράξεις. Σημειώνουμε ότι ο Σόλωνας Τριανταφυλλίδης, ο οποίος διετέλεσε μέλος του διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας Κύπρου από το 1963 μέχρι το 1979, αντιπρόεδρος από το 1979 μέχρι το 1988 και Πρόεδρος του Συγκροτήματος από το 1988 μέχρι το 2005, κατέχει εξέχουσα θέση στο blood line της Τράπεζας Κύπρου, η οποία έχει την ρίζα της στον Αρχιεπίσκοπο Σωφρόνιο. Μέλη της συγκεκριμένης οικογένειας βρίσκονταν διαχρονικά στην ιεραρχία όχι μόνο της οικονομικής αλλά και της πολιτικής και της νομικής εξουσίας της Δημοκρατίας[1] - π.χ. ο αδελφός του Σόλωνα Τριανταφυλλίδη, ο Μιχαλάκης Τριανταφυλλίδης, ήταν Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας[2] από το 1988 μέχρι το 1995 και είναι πατέρας του Χρίστου Τριανταφυλλίδη, πρώην βουλευτή.

Στη συνομιλία φιγουράρουν και ονόματα τα οποία συμπεριλαμβάνονται στην λίστα μεγαλοκαταθετών σε τράπεζες του εξωτερικού, με εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ τόκους τον χρόνο. Αναφερόμαστε στην λίστα, η οποία ανασύρθηκε πρόσφατα από τα συρτάρια του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων για εξέταση, μετά από παρέμβαση της Κυβέρνησης και της Γενικής Ελέγκτριας.[3] [4]

Το πόρισμα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για τη Τράπεζα Κύπρου στο οποίο συμπεριλαμβάνονται οι συνομιλίες που δημοσιεύει η Δέφτερη Ανάγνωση σε συνέχειες, στάληκαν στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας το 2005, διότι ενδεχομένως να προέκυπταν ποινικά αδικήματα για τα οποία μόνο η Γενική Εισαγγελία μπορούσε να διώξει. Έκτοτε βράζει στα συρτάρια της Νομικής Υπηρεσίας μαζί με άλλα πορίσματα για το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου και περιμένει να παλαιώσει όπως το κρασί μέσα στα βαρέλια. Πρόεδρος της Δημοκρατίας ήταν τότε ο Τάσσος Παπαδόπουλο, ο οποίος ήταν ταυτόχρονα και νομικός Σύμβουλος της

[1] "Τα τραπεζιτικά κυκλώματα: Οικογενειοκρατία, δικηγόροι και τραπεζίτες στην Τράπεζα Κύπρου". http://defterianaynosi.com/article.php?id=151)

[2]Προηγούμενοι Γενικοί Εισαγγελείς
http://www.law.gov.cy/law/lawoffice.nsf/dmlformerattorneygenerals_gr/dmlformerattorneygenerals_gr?OpenDocument

[3] «Αποκάλυψη: Κυπριακή λίστα Μεγαλο – καταθετών και φοροφυγάδων προκαλεί πανικό στη Δημόσια υπηρεσία – άλλοι τη διερευνούν και άλλοι προσπαθούν να τη συγκαλύψουν.» http://defterianaynosi.com/article.php?id=392

[4] «Και ξαφνικά … τα ΜΜΕ δεν ήθελαν να ακούσουν για φοροδιαφυγή. http://defterianaynosi.com/article.php?id=405

Λαϊκής Τράπεζας[5], μία επαγγελματική σχέση η οποία εικάζεται ότι απόδιδε στο δικηγορικό του γραφείο ετήσιες αμοιβές του ύψους των 2 εκατομμυρίων λιρών.

Ηχογραφημένη συνομιλία ΙΙΙ

Ηχογραφημένη συνομιλία μεταξύ Σταύρου Αγρότη[6], και Μαίρης Δημητρίου[7] στις 12 Οκτωβρίου του 2000, η ώρα 16,33.

Σταύρος Αγρότης: Hallo

Μαίρη Δημητρίου: Σταύρο.

Σταύρος Αγρότης: Ναι.

Μαίρη Δημητρίου: Τώρα με τούτην την κουβέντα του Δώρου Ορφανίδη[8] πουλούσε all along ή απλώς στο τέλος;

Σταύρος Αγρότης: Να σου πω. Μου έδωσε να καταλάβω ο Άδωνης[9] ότι επουλούσε εχτές επειδή πουλούσε και του λέω «Μα ποιος πουλά;» «Ε ποιός πουλά;» Λαλεί μου. «Ο Δώρος;» «Ναι.» Λαλεί μου. Λέω του «ΟΚ». Έμεινε ως εκεί η κουβέντα. Είπα το του προέδρου εχτές διότι είπα μπορεί να έχουν καλές σχέσεις και να του πει κ.τ.λ. Όσο και ο Αντρέας ο Δράκος[10] της Drake πουλούσε και του είπα και για εκείνον. Σήμερα λαλώ του Άδωνη «Τι γίνεται;» Μου λέει «Μίλα του γιατί δεν του μιλάς;». Οπότε έπιασα τον Δώρο τηλέφωνο, λέω του «Κύριε Ορφανίδη οι δικοί μας δεν την θέλουν κάτω» ας πούμε και ξέρω

---

5 Marfin Laiki Bank 2005 Annual report **http://www.laiki.com/web/w3sr.nsf/Lookup...ikiAR05-eng.pdf** σελίδα 4

6 Σταύρος Αγρότης – Διευθυντής Τμήματος Χρηματιστηριακών Συναλλαγών CISCO (- θυγατρική εταιρία της Τράπεζας Κύπρου)

7 Μαίρη Δημητρίου – Διευθύντρια τμήματος διαχείρισης χαρτοφυλακίων CISCO (- θυγατρική εταιρία της Τράπεζας Κύπρου)

8 Δώρος Ορφανίδης – μέτοχος της Τράπεζας Κύπρου

9 Άδωνης – Χρηματιστηριακός εκπρόσωπος του μέλους του ΧΑΚ Expresstock

10 Αντρέας Δράκος – Εκτελεστικός Πρόεδρος της Libra Holidays Group

	γω. Λέει μου με πολύ άσχημο τρόπο λέει μου. «Εγώ θέλω να πουλήσω και είμαι εγώ exposed στην Τράπεζα Κύπρου» κ.τ.λ. κ.τ.λ., με άσχημο τρόπο. «Καλά» λέω του «άσε να δω αν μπορώ να τις απορροφήσω.» λέω του «να το κλείσουμε». Εντάξει» μου λέει. «Να σε πάρω παρά τέταρτο.» Οπότε φύλαγα κάποιες δυνάμεις εγώ μήπως έρθει και μου πει. Οπότε έγινε beyond παρά τέταρτο και ξόδευα τις δυνάμεις μου. Και πήγαινε να κλείσει 6.37 με 38.
Μαίρη Δημητρίου:	Εθωρούσα τον.
Σταύρος Αγρότης:	Και έρχεται και σιονώνει 6.29
Μαίρη Δημητρίου:	Χωρίς να έρθει κοντά σου.
Σταύρος Αγρότης:	Χωρίς να έρθει κοντά μου.
Μαίρη Δημητρίου:	Και θα το κάνει και αύριο τούτο. Ξέρεις γιατί; Θα έχει σκοπό να αγοράσει εκεί μέσα και λέει σου όσο πιο ψηλά πάει.
Σταύρος Αγρότης:	Κοίταξε να σου πω κουβέντα. Θα αγοράσει η Τράπεζα Κύπρου 1.000.000 λιρών Λαϊκή αύριο νομίζω και θα ....
Μαίρη Δημητρίου:	Η Τράπεζα Κύπρου θα αγοράσει 1.000.000 λιρών μετοχές Λαϊκή;
Σταύρος Αγρότης:	Και η Λαϊκή αύριο 1.000.000 λιρών Τράπεζα Κύπρου. Μίλησε ο πρόεδρος με τον ....
Μαίρη Δημητρίου:	Πότε έγινε τούτο;
Σταύρος Αγρότης:	Μίλησε ο πρόεδρος με τον ....

Μαίρη Δημητρίου: Λανίτη;

Σταύρος Αγρότης: Όχι με τον άλλο. Με τον Κίκη[11].

Μαίρη Δημητρίου: Ελπίζω να δώσει έγκαιρα τα μηνύματα του ο Κίκης για να μεν γίνει καμμιά πελλάρα. Τούτο είπεν σου το ο πρόεδρος;

Σταύρος Αγρότης: Ναι ο Γιάννης[12].

Μαίρη Δημητρίου: Μετά την χρηματιστηριακή ας πούμε;

Σταύρος Αγρότης: Ναι. Τωρά το δείλης.

Μαίρη Δημητρίου: Ο Κώστας ο Τουμπουρής[13] είπα σου είμαι σίγουρη ότι δεν έβαλε ούτε γρόσι.

Σταύρος Αγρότης: Όχι. Αφήσαν το ρίσκο πάνω μας.

Μαίρη Δημητρίου: Μάλιστα έγινε. Buy.

Παίζοντας το παιχνίδι της τρόικα, μέχρι και για το φυσικό αέριο;

[11] Κίκης Λαζαρίδης – Διευθύνων Σύμβουλος Λαϊκής Τράπεζας.

[12] Γιάννης Κυπρή - Γενικός Οικονομικός Διευθυντής Συγκροτήματος Τράπεζας Κύπρου

[13] Εκ των διευθυντών και μεγαλομετόχων της CLR Financial Services Ltd

Τη Δευτέρα 21/1, κυκλοφόρησαν πληροφορίες από τη Γερμανία ότι σε έκθεση της Deutsche Bank για την κυπριακή οικονομία υπήρχε αναφορά και στη χρήση των εσόδων από το φυσικό αέριο για την αποπληρωμή των δανείων, τα οποία θα υποστεί η κυπριακή οικονομία για τις τράπεζες. Αυτή η θέση, ήταν και επιδίωξη της τρόικα τον Νοέμβριο, αλλά δεν κατάφερε να περάσει την άποψη της στην κατ'αρχήν συμφωνία. Οπότε, η επιστροφή των πιέσεων δεν ήταν παράδοξη. Το φαινομενικά παράδοξο ήταν η προθυμία μερικών να διευκολύνουν τις διεκδικήσεις της τρόικα. Και αυτή η προθυμία είχε μια μικρή υπόγεια προϊστορία, που πήγαινε πίσω στο Δεκέμβρη.

Όταν κατατέθηκαν οι προϋπολογισμοί στη βουλή, τον περασμένο Δεκέμβριο, είχε γραφτεί στον τύπο ότι ο Α. Νεοφύτου έψαχνε να δει που βρίσκεται το κονδύλι για το ταμείο υδρογονανθράκων για το σταυρώσει η ευκαιριακή πλειοψηφία την οποία ελέγχει. Η ιστορία έχει δυο αιτίες: η μια, η οποία αφορά άμεσα τον Α. Νεοφύτου έχει να κάνει με το ρουσφέτι, η άλλη έχει να κάμει με τη σχέση της τρόικα με τοπικούς παράγοντες – και ιδιαίτερα, σε αυτόν τον τομέα, ήταν αποκαλυπτικό το επεισόδιο.

Μια ακόμα ιστορία υποσχέσεων ρουσφετιών του Αβέρωφ;

Είναι γνωστό, ότι ο βουλευτής του ΔΗΣΥ έχει αφήσει εποχή κατά την θητεία του ως υπουργός στο να μοιράζει ρουσφέτι και αρκετοί θεωρούν ότι η οικονομική κρίση των κυπριακών αερογραμμών ξεκίνησε επί θητείας του όταν, λένε οι φήμες, μοίραζε θέσεις στην Hellas Jet από τις καφετέριες. Βέβαια, ποτέ δεν εγκατέλειψε και την προσπάθεια, να έχει ο ίδιος οικονομικά οφέλη από τη θέση του – έτσι, βοήθησε στη δημιουργία της αεροπορικής εταιρείας Ήλιος και άφησε, προφανώς, το θέμα των αυστηρών ελέγχων στο πλάι. Φιγούραρε, μάλιστα και σε διαφήμιση της εταιρείας. Μετά την τραγωδία, το συγκάλυψε μέσω των δικτύων που οικοδόμησε στα ΜΜΕ. Οπότε, η υπόθεση του φυσικού αεριού, προφανώς, μυρίζει χρυσωρυχείο στο βουλευτή του ΔΗΣΥ. Σ' αυτό το πλαίσιο, η συγκρότηση εταιρείας, όπου δεν θα

μπορεί να διορίζει όσους και όποιους θα ήθελε, για να έχει μετά την ευκαιρία να πάρει και τις οικονομικές ευχαριστίες μετά, είναι, μάλλον, το βασικό κίνητρο πίσω από το άγχος του τους τελευταίους μήνες. Διότι οι αποφάσεις για την εταιρεία, όπως παραδέχτηκε και ο άλλος βουλευτής του ΔΗΣΥ, ο Λ. Χριστοφόρου, βασικά, γίνονταν με πληροφόρηση από τον Υπουργό. Και όπως παρατήρησε και ο ίδιος ο υπουργός, δεν υπήρχε πιθανότητα η χρόνος ο ίδιος να κάνει διορισμούς. Αλλά το άγχος του Αβέρωφ, συνήθως, προβάλει την επιθυμία του ως κίνδυνο να κάνει κάποιος άλλος, αυτό που θέλει ο ίδιος. Και μάλλον σε αυτό το πλαίσιο, ούτε ο ίδιος, ούτε η συγκυριακή πλειοψηφία όσων υπόσχεται διάφορα, συνειδητοποιεί ότι ανοίγει την πόρτα σε μια εξάρτηση από την οποία δεν θα ξεφύγει ούτε ο ίδιος. Ανοίγει όμως και ένα κεφάλαιο ερωτήσεων για το σημείο στο οποίο είναι διατεθειμένοι να φτάσουν μερικοί για την εξυπηρέτηση ατομικών συμφερόντων.

Όταν κάνεις αντιπολίτευση, πουλώντας εκδούλευση στην τρόικα, τότε έχεις και υποχρεώσεις απέναντι στα «αφεντικά»

Πέρα, όμως, από το ρουσφέτι του Αβέρωφ, από τον Νοέμβριο, εμφανίστηκε και ένα νέο ζήτημα. Ένα από τα θέματα στα οποία εστίασε η τρόικα, την τελευταία εβδομάδα των διαπραγματεύσεων, ήταν το θέμα του δημόσιου πλούτου – η μεγάλη αντιπαράθεση έγινε για τη ΣΥΤΑ, αλλά στο τέλος, εμπλάκηκε και το φυσικό αέριο. Η τρόικα ήθελε να έχει λόγο στα έσοδα από το φυσικό αέριο και υποχώρησε την τελευταία στιγμή, μετά την έντονη αντίθεση της κυβέρνησης και τον κίνδυνο αδιεξόδου τις τελευταίες μέρες. Όμως, προφανώς, δεν εγκατέλειψε τις προθέσεις – και από ότι φάνηκε είχε και τοπικούς υποστηρικτές. Αυτό φάνηκε από πριν. Όταν γινόταν συζήτηση για κονδύλια για ανάπτυξη, η κυβέρνηση είχε προβάλει τα 200 εκατομμύρια, τα οποία θα προέκυπταν από τις αδειοδοτησεις. Ο ΔΗΣΥ και πάλι αντέδρασε, αλλά θα μπορούσε να το δει κάποιος μέσα στα πλαίσια της ρητορικής των προεκλογικών αντιπαραθέσεων. Όμως, όταν ζήτησε και η τρόικα έλεγχο πάνω στα έσοδα – και αναφέρονταν, σαφώς, στα 200 εκατομμύρια, αλλά και στη θεσμική εμπλοκή στη διάθεση των κεφαλαίων, η θέση του ΔΗΣΥ άρχισε να γίνεται ύποπτη – λειτουργεί, τελικά, ως τοπικό κόμμα ή πουλά εξυπηρέτηση στην τρόικα με στόχο μια προεκλογική στήριξη;

Όταν σταυρώθηκε το κονδύλι, το Δεκέμβριο, θεωρήθηκε, ουσιαστικά, ως άσκηση πίεσης, αλλά εθεωρείτο, μάλλον, δεδομένο ότι δεν θα έμενε σταυρωμένο. Όταν τον Ιανουάριο, η τρόικα έθεσε και γραπτώς ζήτημα, ζητώντας να μην προχωρήσει η δημιουργία του ταμείου, πριν να συζητηθεί μαζί της, ήταν σαφές πια, ότι η τρόικα

έβλεπε νέα παράθυρο για ξανά-ανοίξει το κεφάλαιο εποπτείας των εσόδων από το κυπριακό φυσικό αέριο.

Το πιο εντυπωσιακό ήταν ότι η εφημερίδα του ΔΗΣΥ, η Αλήθεια, πανηγύριζε, έδινε - με κάποια παράδοξη λογική δημόσιας επίδειξης της υπακοής προς την τρόικα - για την επιστολή της τρόικα που έδινε την ευκαιρία στο ΔΗΣΥ, να πιέσει για να μην προχωρήσει η δημιουργία του ταμείου.

> **Το πιο εντυπωσιακό ήταν ότι η εφημερίδα του ΔΗΣΥ, η Αλήθεια, πανηγύριζε - με κάποια παράδοξη λογική δημόσιας επίδειξης της υπακοής προς την τρόικα - για την επιστολή της τρόικα που έδινε την ευκαιρία στον ΔΗΣΥ, να πιέσει για να μην προχωρήσει η δημιουργία του ταμείου.**
> **…. η κυβέρνηση και ο Υπουργός επέμεναν ότι η δημιουργία του ταμείου δεν ήταν δουλειά της τρόικα και ότι η θεσμική κατοχύρωση του ταμείου θα διασφάλιζε την κυπριακή κυριαρχία πάνω στο φυσικό της πλούτο. Ο ΔΗΣΥ, προφανώς, αιχμάλωτος των υποσχέσεων ρουσφετιού από τη μια και από την άλλη, των δεσμεύσεων, που φαίνεται να έχει αναλάβει, προς την τρόικα πίσω από την πλάτη του κοινού, πίεσε για μη-ξεπάγωμα του κονδυλίου**

Τα δεδομένα ήταν σαφή. Από την μια, η κυβέρνηση και ο Υπουργός επέμεναν ότι η δημιουργία του ταμείου δεν ήταν δουλειά της τρόικα και ότι η θεσμική κατοχύρωση του ταμείου θα διασφάλιζε την κυπριακή κυριαρχία πάνω στον φυσικό της πλούτο. Ο ΔΗΣΥ, προφανώς, αιχμάλωτος των υποσχέσεων ρουσφετιού από τη μια και, από την άλλη, των δεσμεύσεων, που φαίνεται να έχει αναλάβει, προς την τρόικα πίσω από την πλάτη του κοινού, πίεσε για μη ξεπάγωμα του κονδυλίου. Το ΔΗΚΟ ακολούθησε. Η στάση του ήταν, μάλλον, προϊόν της προσμονής μεριδίου εξουσίας, παρά συνέπειας για ένα κόμμα που έθεσε ως ζήτημα «αρχής» τη μη-ιδιωτικοποίηση των δημόσιων οργανισμών και την υπεράσπιση της κυριαρχίας. Σε αυτήν την περίπτωση, άνοιγε, ουσιαστικά, την πόρτα στην τρόικα να έχει λόγο στο φυσικό αέριο.

Αντίθετα, η ΕΔΕΚ ψήφισε μαζί με το ΑΚΕΛ για αποδέσμευση του κονδυλίου. Αν και τη Δευτέρα, ο Βαρνάβα ανέλαβε να καλύψει τη μη έγκριση, παραβλέποντας το θέμα της εμπλοκής της Τρόικα στο φυσικό αέριο. Δεν είναι και κάτι το νέο, η ετερόκλητη μέχρι και αντιφατική στάση της ΕΔΕΚ σε κάποιο θέμα.

Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση ήταν ο Περδίκης. Η στήριξη της Ι. Παναγιώτου προς την τρόικα στο πλευρό των Αναστασιάδη και Κάρογιαν μετά τη σύσκεψη στο προεδρικό, τον Νοέμβριο, ήταν η πιο εκφραστική στιγμή της ασυναρτησίας των Οικολόγων, που από τη μια «το έπαιζαν» κριτική στις ξένες επεμβάσεις και την καίρια στιγμή, βρέθηκαν γονυπετείς μπροστά στην τρόικα. Αλλά ο Περδίκης είχε την τύχη να μην είναι στο προεδρικό και έτσι, το χιούμορ για την ασυναρτησία, εστιάστηκε στην κ. Ιωάννα – και τις φιλοδοξίες για μια καρέκλα ανώτερη της secretary. Αυτή τη φορά, ήταν ο Περδίκης στη βουλή που ψήφισε να μην δημιουργηθεί το ταμείο, ανοίγοντας το δρόμο για τις διεκδικήσεις της τρόικα.

Μια άλλη αξιοσημείωτη διάσταση, ήταν και η διαμάχη Συλικιώτη - Σιαρλή, που προβλήθηκε και πρωτοσέλιδα από το Φιλελεύθερο, την Πέμπτη 17/1: «Νεοκλής Καταγγέλλει Σιαρλή». Το ζήτημα ήταν ότι ο Σιαρλή ταυτίστηκε με την τρόικα - και πάλι - προκαλώντας και επέμβαση του προέδρου για στήριξη του Συλικιώτη. Η θέση του Σιαρλή ως διαπραγματευτή, όλο αυτό το διάστημα, ήταν ενδιαφέρουσα. Από τη μια προσπαθούσε να διαπραγματευτεί με βάση τις κυβερνητικές θέσεις – αν και συχνά, από τον περασμένο Απρίλιο, λειτουργούσε και αυτόνομα, πιέζοντας - μέσω διαρροών στα ΜΜΕ ή σε συνεργασία με τα κόμματα της αντιπολίτευσης - θέσεις για να πιεστεί ο πρόεδρος. Και σε αυτήν την περίπτωση, φάνηκε να κινείται στα ίδια όρια. Βέβαια, ο Φιλελεύθερος δεν πρόβαλε με τον ίδιο πρωτοσέλιδο τρόπο και τις καταγγελίες τους «Νεοκλή» για την αντιπολίτευση – όπως λ.χ. τη λογική, έστω και ρητορικά, ερώτηση: **«Θέλουν να κάνουν Δώρο 200 εκατομμύρια στην τρόικα;»**

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
14-21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2013

Προκήρυξη εκλογών στο δήμο Λευκωσίας: Μια άκρως πολιτική υπόθεση

Την Παρασκευή 11.1.2013, ο Δήμαρχος της κατεχόμενης Λευκωσίας παραιτήθηκε από τη θέση του λόγω της συνεχιζόμενης κρίσης με τα οικονομικά του Δήμου[14]. Στις 15 Ιανουαρίου 2013, τέσσερα μέλη της δημοτικής ομάδας του Κόμματος Εθνικής Ενότητας (ΚΕΕ) ανακοίνωσαν, επίσης, την παραίτησή τους, εξέλιξη που σε συνδυασμό με τις προηγούμενες παραιτήσεις των δημοτικών ομάδων του Ρεπουμπλικανικού Τουρκικού, Κοινοτικής Δημοκρατίας και Δημοκρατικού Κόμματος, άνοιξε και επίσημα, το δρόμο σε πρόωρες δημοτικές εκλογές, σε δύο ή τρεις μήνες[15]. Ούτως ή άλλως, μετά τη δημοσιοποίηση της παραίτησης του Μπουλούτοουλλαρί, οι εξελίξεις ήταν ραγδαίες. Σύμφωνα με δηλώσεις του προέδρου του ανώτατου συμβουλίου εκλογών, ο Δήμος Λευκωσίας θα πρέπει να προχωρήσει σε εκλογές για τη θέση του δημάρχου, τον ερχόμενο Απρίλιο[16].

Στο φόντο των πιο πάνω εξελίξεων, τα τρία μεγαλύτερα κόμματα της αντιπολίτευσης, (Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό, Κοινοτικής Δημοκρατίας και Δημοκρατικό) τοποθετήθηκαν, ήδη, για την αναγκαιότητα πρόωρων εκλογών, τόσο στο δήμο Λευκωσίας, όσο και γενικών[17]. Παράλληλα, όμως, υπάρχει και η ευρύτερη ζύμωση των διαδικασιών για υποψηφιότητες. Το Κόμμα Ενωμένη Κύπρος πρότεινε τη σύσταση μιας ευρύτερης πλατφόρμας συνεργασίας της Αριστεράς με τις δημοκρατικές δυνάμεις σε μια υποψηφιότητα για το Δήμο Λευκωσίας, ενώ το Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό και το Δημοκρατικό ανακοίνωσαν την έναρξη

[14] Kıbrıs Time, “Bulutoğulları’nın istifası YSK’ya ulaştırıldı”, 14.1.2013.
[15] Havadis, “İstifa geldi, LTB çöktü”, 16.1.2012.
[16] Kıbrıs Time, “Nolan: Lefkoşa Belediyesi Haziran’da seçime gidecek”, 14.1.2013.
[17] Havadis, “Siyasiler erken ve genel seçim dedi”, 15.1.2013.

εσωκομματικών διαδικασιών για ανάδειξη υποψηφίου[18]. Στις 21 Ιανουαρίου 2013, το Κόμμα Κοινοτικής Δημοκρατίας ανακοίνωσε, επίσης, την έναρξη επαφών με προτεραιότητα τη σύναψη ευρύτερης συνεργασίας για το Δήμο, έχοντας, βεβαίως, υπόψη του και έρευνες γνώμης, που δίνουν προβάδισμα σε πιθανή υποψηφιότητα του Μουσταφά Ακκιντζί[19].

Το σημαντικότερο στοιχείο, είναι η βαθιά πολιτικοποίηση του θέματος, αφού στο παράδειγμα της οικονομικής κατάρρευσης του κατεχόμενου δήμου Λευκωσίας, αντικατοπτρίζεται, πλέον, σε όλους, η κατάσταση «κατάρρευσης» και μη βιωσιμότητας του «κράτους». Με λίγα λόγια, το θέμα, έτσι όπως εξελίσσεται, αγγίζει, σχεδόν, όλες τις πτυχές του πολιτικού συστήματος και της δομής, που οικοδομήθηκε ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους, κάτι που θα επηρεάσει καθοριστικά τις επόμενες εκλογικές αναμετρήσεις.

Η εσωτερική αντιπαράθεση στην Τουρκοκυπριακή Δεξιά με προεκτάσεις στην Άγκυρα

Στο μεταξύ, η αντιπαράθεση εντός του Κόμματος Εθνικής Ενότητας συνεχίζεται. Δημοσιεύματα στον τουρκοκυπριακό Τύπο αποκάλυψαν ότι ο Κιουτσιούκ επιδίωξε συμβιβασμό με την εσωκομματική αντιπολίτευση, προτείνοντας το σχηματισμό υπουργικού συμβουλίου με τη συμμετοχή πέντε υπουργών από την ομάδα Κασίφ και με αντάλλαγμα την παραμονή του στη θέση του προέδρου του κόμματος και του πρωθυπουργού. Τα ίδια δημοσιεύματα, ανέφεραν ότι η πρόταση αυτή απορρίφθηκε από την ομάδα Κασίφ[20].

Η εξέλιξη του θέματος δείχνει ότι η εσωκομματική αντιπαράθεση στο ΚΕΕ, δεν πρόκειται να λήξει σύντομα, ούτε και μπορεί να θεωρηθεί επιφανειακή. Ο Κιουτσιούκ φαίνεται να συγκεντρώνει την υποστήριξη της τουρκικής κυβέρνησης, ενώ από τα τέλη Δεκεμβρίου, όταν ενοποιήθηκαν στο ΚΕΕ, το Κόμμα Ελευθερίας και Μεταρρύθμισης του Αβτζί και το Κόμμα Δημοκρατίας και Εμπιστοσύνης του Ταζσίν Ερτουρούλογλου, φάνηκε να επιτυγχάνει την ενοποίηση της «μεγάλης δεξιάς» (εκτός του Δημοκρατικού Κόμματος) και με τις 30 έδρες να σταθεροποιεί την κυβέρνηση[21]. Αυτή η εξέλιξη ήταν σημαντική, κυρίως, για την υλοποίηση του οικονομικού πρωτοκόλλου, που στο παρόν στάδιο είναι η προτεραιότητα της τουρκικής κυβέρνησης.

---

[18] Kıbrıs, “Sandık temizler”, 17.1.2013.

[19] http://www.kibrispostasi.com/index.php/cat/35/news/97399/PageName/KIBRIS_HABERLERI

[20] HABER KKTC, “Taçoy: Teklif haberi doğrudur”, 14.1.2013.

[21] Havadis, “Erdoğan’a eli dolu gidiyor”, 31.12.2012.

Όμως, η πορεία των εξελίξεων έδειξε ότι η ομάδα της αντιπολίτευσης δε θα παραιτηθεί εύκολα από τους στόχους της. Η ομάδα Κασίφ-Έρογλου παρουσιάζεται αρκετά ισχυρή, ενώ με τη διαδικασία στο δικαστήριο εξασφάλισε, τουλάχιστον, ότι θα υπάρξει δεύτερος γύρος εκλογών για την ανάδειξη του προέδρου του κόμματος[22], συνεπώς και του «Πρωθυπουργού».
Η αντιπαράθεση αυτή δεν έχει μόνο τα χαρακτηριστικά ενός ανταγωνισμού για την εξουσία, αλλά και το μεγάλο ζήτημα της προσαρμογής της τουρκοκυπριακής δεξιάς σε αυτό, που θέλει ο Έρντογαν. Δηλαδή, τη δημιουργία μιας τουρκοκυπριακής δύναμης, που θα εφαρμόσει το σχέδιο μετασχηματισμού των κατεχομένων, χωρίς να παρουσιάζεται ως πολιτική που επιβάλλεται. Στα πλαίσια αυτού του σχεδιασμού, ο Έρογλου και οι αντιλήψεις που εκπροσωπεί, δε συμβαδίζουν με το στόχο οικοδόμησης ενός νέου καθεστώτος. Άλλωστε, θα πρέπει να σημειωθεί ότι από την εποχή του δημοψηφίσματος, αλλά και τη διαφωνία, που προέκυψε για τη σύσταση της επιτροπής αποζημιώσεων, μεταξύ Έρογλου και ΑΚΡ (ο Έρογλου προσέφυγε στο λεγόμενο συνταγματικό δικαστήριο για να ακυρωθεί ο νόμος σύστασης της επιτροπής αποζημιώσεων), οι σχέσεις τους είναι τεταμένες[23]. Βεβαίως, η ρήξη εντός του μεγαλύτερου δεξιού κόμματος των Τουρκοκυπρίων επιβεβαιώνει και την ενίσχυση ενός τουρκοκυπριακού εθνικισμού, ο οποίος παρά την αφοσίωση του στη «μητέρα πατρίδα», εντούτοις προβάλλει και την ανεξάρτητη ύπαρξη ενός τουρκοκυπριακού λαού.

Στο ίδιο πλαίσιο, τοποθετείται και μια άλλη σημαντική εξέλιξη. Στις 14 Ιανουαρίου 2013, ο ιδιοκτήτης του πανεπιστημίου Εγγύς Ανατολής, Σουάτ Γκιουρσέλ, έστειλε επιστολή στον Έρογλου με την οποία τον καλεί να αναλάβει ευθύνη προς την κατεύθυνση ομαλοποίησης της κατάστασης στο Κόμμα Εθνικής Ενότητας, το οποίο «κομματιάζεται μπροστά στα μάτια μας». Παράλληλα, σημειώνει στην επιστολή ότι η «ανώτατη αρχή της Τουρκίας είναι ενοχλημένη» από τη γενική κατάσταση στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα και υπενθυμίζει ότι η κρίση πλέον δεν είναι πολιτική, αλλά έχει κοινωνικές διαστάσεις[24].

Η κατανόηση της παρέμβασης αυτής, φαίνεται να αναδεικνύει γενικότερες τάσεις στις σχέσεις Τουρκοκυπρίων-Άγκυρας. Ο συγκεκριμένος μεγαλοεπιχειρηματίας έχει ισχυρές διασυνδέσεις με την τουρκική κυβέρνηση και είναι γνωστός για την

[22] Hasan Hastürer, “Durum sanıldığından ciddi…”, Havadis, 31.12.2012.
[23] Mert Özdağ, “Derin devlet mi, AKP mi?”, Yeni Düzen, 16.1.2013.
[24] Havadis, “Kurultay kavgasında YDÜ silahı çekildi”, 15.1.2013.

προνομιακή μεταχείριση που είχε σε ζητήματα, όπως η δημιουργία ιατρικής σχολής στο εν λόγω πανεπιστήμιο. Καθόλου τυχαία, μάλιστα, στο Εγγύς Ανατολής έχει δημιουργηθεί η πρώτη Θεολογική Σχολή πανεπιστημιακού επιπέδου, ενώ προγραμματίζεται και η οικοδόμηση ενός μεγάλου τζαμιού[25]. Όπως γίνεται αντιληπτό, τα συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα έχουν πολύ σημαντική θέση σε στρατηγικά ζητήματα που προωθεί η τουρκική κυβέρνηση, όπως η εκπαίδευση στα κατεχόμενα. Η παρέμβασή του, συνεπώς, η οποία και μεταφέρει ευθύνες για την πολιτική-κοινωνική κρίση στην ομάδα Έρογλου, είναι καθοριστικής σημασίας για τους γενικότερους σχεδιασμούς του ΑΚΡ αναφορικά με τα κατεχόμενα.

Οι κινήσεις της αντιπολίτευσης και τα προβλήματα της Αριστεράς

Η πιο σοβαρή και ολοκληρωμένη ενέργεια από πλευράς τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης, για μια ακόμη φορά έγινε από την πλευρά της Συνδικαλιστικής Πλατφόρμας. Στις 15 Ιανουαρίου 2013, αποφασίστηκε η επαναδραστηριοποίηση του Κινήματος Κοινοτικής Ύπαρξης με τη συμμετοχή πολιτικών κομμάτων και άλλων οργανώσεων, στη βάση ενός συγκεκριμένου πολιτικού πλαισίου. Το πλαίσιο θέτει κάποια σημαντικά στοιχεία, όπως η διεκδίκηση για κατάργηση των πολιτικών του οικονομικού πρωτοκόλλου, αλλά και της φιλοσοφίας του, γενικότερα. Υπογραμμίζει ότι συνεχίζεται η διεκδίκηση για ομοσπονδιακή λύση στη βάση των αποφάσεων του ΟΗΕ, ενώ γίνεται ξεκάθαρη αναφορά στην ανάγκη προστασίας της ταυτότητας και της προοπτικής αυτοδιοίκησης των Τουρκοκυπρίων. Είναι χαρακτηριστικό, ότι η πρώτη κινητοποίηση διαμαρτυρίας που αποφάσισε το Κίνημα πραγματοποιείται ενάντια στην πολιτική ανεξέλεγκτης παραχώρησης υπηκοοτήτων σε Τούρκους πολίτες[26]. Θα πρέπει να σημειωθεί παράλληλα, ότι η επαναδραστηριοποίηση του συγκεκριμένου κινήματος, δεν έχει σηματοδοτήσει και την επίλυση των προβλημάτων μεταξύ των διαφόρων τάσεων της τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης, οι οποίες επικεντρώνονται κυρίως στο πως γίνεται αντιληπτός ο ρόλος της Τουρκίας στα κατεχόμενα και πιο το περιεχόμενο της πολιτικής που ακολουθεί μέσα από τα πρωτόκολλα.

Όπως έχει προαναφερθεί τα τρία μεγαλύτερα κόμματα της αντιπολίτευσης αποφάσισαν να ζητήσουν ξεκάθαρα τη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών, λόγω των αδιεξόδων που προκαλεί η «κυβέρνηση». Η σημαντική εξέλιξη στο μέτωπο της αντιπολίτευσης έγκειται στην αναζωογόνηση του διαλόγου για την προοπτική

---

[25] Aysu Basri Akter, "Suat Günsel neden duruma el attı?", Yeni Düzen, 15.1.2013.

[26] http://www.gazeddakibris.com/2013/01/15/toplumsal-varolus-hareketi-ilkelerini-ve-ilk-eylemini-acikladi/

αποχώρησης τους από τη «Βουλή». Μέχρι πρόσφατα, το ζήτημα της αποχώρησης αποτελούσε διεκδίκηση του Δημοκρατικού Κόμματος του Ντενκτάς και του Κοινοτικής Δημοκρατίας του Τσιακιτζί. Όμως, οι μεταγραφές «βουλευτών» προς το Κόμμα Εθνικής Ενότητας ήταν μια κίνηση, που έδειξε ότι η «κυβέρνηση» δεν επιθυμεί στο παρόν στάδιο πρόωρες εκλογές και συνεπώς, η παρουσία σε μια «βουλή», που έχει «κλειδώσει» την έγκριση των νομοσχεδίων του τρίχρονου οικονομικού πρωτοκόλλου, δεν έχει πλέον και τόση σημασία. Εξέλιξη που επηρέασε και το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα προς την ίδια κατεύθυνση.

Το Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό Κόμμα, ακόμα δεν έχει αποφασίσει, επίσημα, να αποχωρήσει από τη «βουλή», όμως είναι γεγονός ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα κύκλοι φιλικοί προς το κόμμα, αλλά και στελέχη του, άρχισαν να διατυπώνουν αυτή την άποψη δημόσια[27]. Η συγκεκριμένη άποψη συζητείται και στις επαρχιακές συγκεντρώσεις, που διοργανώνει η ηγεσία του κόμματος, τις τελευταίες δύο εβδομάδες.

Όμως, θα πρέπει να σημειωθεί ότι το Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό κόμμα συνεχίζει να βρίσκεται αντιμέτωπο με εσωτερικά προβλήματα, κυρίως ιδεολογικού χαρακτήρα. Η εξαγγελία παρουσίασης του οικονομικού προγράμματος του κόμματος, συνοδεύτηκε από ανακοίνωση αναβολής «λόγω των προβλημάτων που προκαλεί το Κόμμα Εθνικής Ενότητας και την προσπάθειά του να αλλάξει την ημερήσια διάταξη»[28]. Όμως, η πραγματικότητα βρίσκεται στο ότι το κόμμα δεν κατάφερε ακόμα, να έχει μια ενιαία γραμμή σε ζητήματα στρατηγικής σημασίας, όπως οι ιδιωτικοποιήσεις που αναμένεται να κορυφωθούν την επόμενη περίοδο. Προβλήματα συνεχίζει να αντιμετωπίζει και στις σχέσεις του με το συνδικαλιστικό κίνημα, παρά τις προσπάθειες που έγιναν τελευταίως για μια ευρύτερη συνεννόηση.

Ο Έρογλου μονοπωλεί το Κυπριακό

Είναι γεγονός, ότι το Κυπριακό δεν αποτελεί ζήτημα έντονων αντιπαραθέσεων στα κατεχόμενα, εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα. Ελάχιστες είναι οι διαφορετικές φωνές που τοποθετούνται πλέον για το ζήτημα. Σχεδόν όλοι, αναμένουν το αποτέλεσμα των προεδρικών εκλογών της Κυπριακής Δημοκρατίας, χωρίς ωστόσο να διατυπώνονται αισιόδοξες προβλέψεις. Ο Τουρκοκύπριος ηγέτης δίνει την εντύπωση ότι είναι ο μόνος που ασχολείται με το Κυπριακό. Σε δύο δημόσιες τοποθετήσεις του, το

[27] Ünal Fındık, “Erken seçim için ilk adım: Meclis’ten çekilme”, Yeni Düzen, 11.1.2013.

[28] Το κόμμα αρχικά ανακοίνωσε ότι θα δημοσιοποιούσε το οικονομικό του πρόγραμμα στις 10 Ιανουαρίου 2013. Sami Özuslu, “CTP’nin vizyon + 10’u ne?”, Yeni Düzen, 8.1.2013.

τελευταίο χρονικό διάστημα, υπενθύμισε τις προϋποθέσεις που θα θέσει για να αρχίσει μια νέα διαδικασία, αλλά και το περιεχόμενο της λύσης που διεκδικεί. Συγκεκριμένα, σε συνέντευξη του στο πρακτορείο ΤΑΚ ανέφερε ότι ο οδικός χάρτης της τουρκικής πλευράς είναι η περίληψη χρονοδιαγραμμάτων, η δέσμευση σε διαδικασία πάρε-δώσε και η πολυμερής διάσκεψη[29]. Σημείωσε, παράλληλα, ότι η έναρξη μιας νέας διαδικασίας δεν σημαίνει αυτόματα και θετικό αποτέλεσμα. Σε επόμενες του δηλώσεις, ξεκαθάρισε ότι η λύση δεν μπορεί, παρά να κάνει αποδεχτές τις πραγματικότητες των δύο κρατών και δύο λαών, στη βάση των οποίων, οι δύο λαοί θα μπορούν «να ζήσουν ειρηνικά, ο ένας δίπλα από τον άλλο»[30].

Στο ίδιο πλαίσιο, τοποθετούνται και οι δηλώσεις του Τουρκοκύπριου ηγέτη, αναφορικά με τις προσπάθειες ενοποίησης του κυπριακού ποδοσφαίρου. Την Κυπριακή, 20 Ιανουαρίου, προειδοποίησε ότι οι συνομιλίες είναι σωστές, όμως, θα πρέπει να γίνει αποδεχτή η ύπαρξη της «ΤΔΒΚ»[31]. Με τις δηλώσεις του αυτές, επιδίωξε να θέσει πρώτος τα όρια και εάν δεν αντιδράσει άμεσα η προοδευτική αντιπολίτευση, υπάρχει περίπτωση να το πετύχει.

Μια υπάκουη βουλή επαναλαμβάνει το πόσο εξαρτώμενη είναι από τη διαπλοκή: η πλειοψηφία απορρίπτει, για τρίτη φορά, τη φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας

Μπορεί να είναι ένα από τα πιο κωμικά στιγμιότυπα στην ιστορία της κυπριακής βουλής: από το 2010, έχουν κατατεθεί τρία νομοσχέδια για φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Το πρώτο απορρίφθηκε, το δεύτερο μπλοκαρίστηκε με διάφορες δικαιολογίες και τώρα, που επανήλθε «βελτιωμένο», μετά από συζητήσεις της Ε. Μαυρου – σαν αντιπροσωπου της αριστερης οπτικης στην κυβερνηση - και

[29] Havadis, "Takvımsız olmaz", 10.1.2013.
[30] Kıbrıs Time, "Eroğlu: Anavatansız bir KKTC, KKTC'siz bir Türkiye olmaz", 14.1.2013.
[31] http://www.kibrispostasi.com/index.php/cat/35/news/97366/PageName/KIBRIS_HABERLERI

του κ. Σιαρλή - ο οποίος εκπροσωπούσε και τα συμφέροντα που μπλόκαραν τη διαδικασία- πάλι, μπλοκαρίστηκε. Προφανώς, ο στόχος είναι να υιοθετηθεί νομοσχέδιο που να φορτώνει το κόστος στους μικροϊδιοκτήτες και να απαλλάσσει τους μεγαλοϊδιοκτήτες και ιδιαίτερα τους developers και την Εκκλησία, που φαίνεται να είναι τα δύο μεγάλα λόμπι πίσω από το μπλοκάρισμα των νομοσχεδίων.

Όπως είχε γράψει από το Δεκέμβριο, η Δέφτερη Ανάγνωση, η οργάνωση του μπλοκαρίσματος έγινε με την αποστολή μερικών ημέιλ από μεγαλοϊδιοκτήτες, οι οποίοι απευθύνθηκαν στους «βουλευτές τους» και στα ΜΜΕ «τους» και ξαφνικά, από όλα τα νομοσχέδια που έκοβαν από διάφορες ομάδες, αυτό έμεινε εκτός. Το ειρωνικό - και αυτό-σαρκαστικό, αφού δημοσιεύτηκε στην Αλήθεια - σκίτσο του Μιτίδη, διατηρεί ακόμα την επικαιρότητα του. Στα πλαίσια των δημοσιογραφικών ψευτοπαλληκαρισμών, μπορεί να αναφερθεί, επίσης, ένα σχόλιο στο Φιλελεύθερο, κατά την διάρκεια των γιορτών - μάλλον του Χατζηστυλιανού - ο οποίος άφηνε να διαφανεί ένα απειλητικό ύφος "τώρα να δούμε ποιοί δεν θα περάσουν το νομοσχέδιο για την ακίνητη". Και ύστερα, ξύπνησε και σιώπησε σαν καλός και υπάκουος δημοσιογράφος.

Πάντως, στην Ευρώπη φαίνεται να έφτασε η είδηση και προφανώς, οι αιχμές για φοροδιαφυγή πρέπει να εστιάζουν και στο καθεστώς της ακίνητης περιουσίας. Ένα μεγάλο ντε φάκτο πρόβλημα, το οποίο προσπαθούν μερικοί να συγκαλύψουν, είναι η διαπλοκή της φούσκας των ακινήτων με τα δυο σκάνδαλα των τραπεζών – του χρηματιστηρίου του 1999 και της γενικευμένης τραπεζιτικής κρίσης μετά το 2009. Φαίνεται ότι πολλά από τα κέρδη του χρηματιστηρίου, επενδύθηκαν στα ακίνητα και η φούσκα που κατασκευάστηκε τότε, οδήγησε σε μια διόγκωση της διαπλοκής των τραπεζών με τους developers – και αυτή η φούσκα, είναι μέρος του σημερινού προβλήματος, καθώς αφορά το μέγεθος των «μη εξυπηρετούμενων» δανείων.

Για την ιστορία, αναφέρουμε ότι η δικαιολογία για τη μη ψήφιση του νομοσχεδίου ήταν ότι επηρεάζει τη μεσαία τάξη. Οπότε, θα κάνουν το νομοσχέδιο να επηρεάζει λιγότερο από το 20% που επηρεάζει τώρα ή θα τα φορτώσουν όλα σε όλους; Υπάρχει βέβαια και μια άλλη πιθανότητα – να ζητήσουν μερικοί να γίνουν και άλλες περικοπές στο δημόσιο, για να μην φορολογηθούν οι μεγαλοϊδιοκτήτες.

Αξίζει, επίσης, να αναφερθεί ότι ο Περδίκης, ο οποίος είχε συμμετάσχει στο μπλοκάρισμα του προηγούμενου νομοσχεδίου, σε αυτό εισηγήθηκε να γίνει νέα συνεδρία για να συζητηθεί και να ψηφιστεί. Εδώ, αντίθετα, φάνηκε ότι η ΕΔΕΚ κάποιους προστατεύει, αφού μετέφερε το θέμα με δική της εισήγηση στην αρμοδιότητα του προέδρου της βουλής – που το μεταφέρει ντε φάκτο για μετά τις εκλογές.

Και βέβαια, όταν σε δυο χρόνια θα γίνει η εναρμόνιση των τιμών, τότε το σκηνικό θα αλλάξει δραματικά – και θα έχουμε, ενδεχομένως, ανάλογα σκηνικά. Και είναι, ίσως, καιρός, η πλειοψηφία του 80% να συνειδητοποιήσει τί γίνεται στις μικρές και μεγάλες αναβολές της βουλής. Όταν θα έρθει το κόστος, θα είναι φανερό.

Φοβάται κάτι ο κ. Αναστασιάδης;
Οι συνεχείς αναβολές δημοσιοποίησης των περιουσιακών του στοιχείων

Αρχικά, ο κ. Αναστασιάδης είχε δηλώσει, με άνεση και σιγουριά, ότι θα κατέθετε τα περιουσιακά του στοιχεία. Και μετά, ούτε φωνή, ούτε ακρόαση. Όταν ρωτήθηκε, είπε ότι θα τα καταθέσει με την υποβολή υποψηφιότητας. Τελικά, δεν τα κατάθεσε. Είπε ότι θα το δημοσιοποιήσει αργότερα – και ήδη, υπάρχει ένα αίσθημα ότι κάτι προσπαθεί να αποφύγει. Οπότε, ακόμα και η ό,ποια δήλωση πια θα πρέπει να περιλαμβάνει, σαφώς, την ευρύτερη εικόνα των εισοδημάτων του.

Εξακολουθεί, βέβαια, να καλύπτεται εν μέρει πίσω από τη σιωπή της πλειοψηφίας των ΜΜΕ, αλλά αυτή η σιωπή με βάση και την πολιτική Αναστασιάδη να προσπαθεί να εμφανιστεί, τουλάχιστον προς τα έξω, ως πειθήνιος τοπικός αντιπρόσωπος της τρόικα, δεν θα έχει και μεγάλη σημασία στο μέλλον. Αργά ή γρήγορα, οι ευρωπαϊκοί μηχανισμοί διερεύνησης θα φτάσουν και στα κυπριακά δικηγορικά γραφεία. Εκτός, βέβαια και αν είναι υπάρχουν γνωστά δεδομένα, που θα ήθελε να κρύψει και τον πιέζουν μερικοί.

Το μόνο νέο στοιχείο, πάντως, το οποίο έχει προκύψει ήταν η υπόθεση της Makra Investements, για την οποία δεν έχει εξηγήσει ούτε που βρέθηκαν τα 50 εκατομμύρια, ούτε που πήγαν – δεν απάντησε λ.χ. στην αιχμή του επιτελείου του Γ. Λιλλήκα ότι τα πήρε/ «εισέπραξε» το δικηγορικό του γραφείο. Και φυσικά, υπάρχει και το ζήτημα της συμμετοχής του στο σκάνδαλο του χρηματιστηρίου, ενώ ήταν ηγέτης του κυβερνώντος κόμματος. Αυτά λογικά για ένα πολιτικό, θα έπρεπε να είναι ζητήματα, τα οποία θα έπρεπε να τεθούν από την αρχή. Τώρα, αφήνει ο ίδιος να αιωρείται γύρω από το όνομα του μια αίσθηση υποψίας. Και με δεδομένο ότι ουσιαστικά, κατεβαίνει ως υποψήφιος αντιφατικών θέσεων - άλλα έλεγε, άλλα υπόσχεται στο ΔΗΚΟ - **τίθεται και θέμα τί είδους νομιμοποίηση διεκδικεί**. Με βάση ποιό πρόγραμμα εκλέγεται, αν έχει δεσμευτεί λ.χ. να μην προχωρήσει σε ιδιωτικοποιήσεις, ενώ ταυτίζεται ταυτόχρονα και με την θέση της τρόικα για ιδιωτικοποιήσεις.

Τα οικονομικά των πολιτικών δεν είναι πια μυστικό… Στις τελευταίες εκλογές στις ΗΠΑ, η συζήτηση για τις φορολογικές δηλώσεις του Ρόμνεϊ ήταν καθοριστική – όσο και να μην ήθελε να αγγίξει το θέμα ο υποψήφιος. Σήμερα, συζητούνται, τουλάχιστον τρία σκάνδαλα ύποπτων χρηματοδοτήσεων και διακινήσεων κεφαλαίων στην Ευρώπη: στη Σλοβενία... Ισπανία... Ελλάδα...

Τα οικονομικά των πολιτικών δεν είναι πια μυστικό. Αργά ή γρήγορα, θα γίνουν πρωτοσέλιδα – είτε στα ελεγχόμενα κυπριακά ΜΜΕ, όταν η κοινή γνώμη θα αρχίσει να τα συζητά μέσα από αλλα Μέσα - ήδη, έτσι και αλλιώς το ζήτημα της Makra Investments εμφανίστηκε στο ίντερνετ - είτε από το εξωτερικό. Στις τελευταίες εκλογές στις ΗΠΑ, η συζήτηση για τις φορολογικές δηλώσεις του Ρόμνεϊ ήταν

καθοριστική – όσο και να μην ήθελε να αγγίξει το θέμα ο υποψήφιος. Σήμερα, συζητούνται, τουλάχιστον τρία σκάνδαλα ύποπτων χρηματοδοτήσεων και διακινήσεων κεφαλαίων στην Ευρώπη: στη Σλοβενία - που αφορούν βασικά στελέχη της πολιτικής ελίτ - στην Ισπανία - που αφορούν στέλεχος του συντηρητικού κόμματος, που έπαιρνε χρηματοδότηση από εταιρείες - και στην Ελλάδα. Στη Ελλάδα, μάλιστα, με αφορμή τη λίστα Λαγκάρντ, άρχισαν να διερευνώνται και λογαριασμοί, μέσω των οποίων διοχετεύονταν κεφάλαια off shore εταιρειών, με ποσά που ανέρχονται στα 500 εκατομμύρια. Πενήντα κυπριακά εκατομμύρια είναι σημαντικό αντίστοιχο ποσό, και θα ήταν καλά ο ηγέτης του ΔΗΣΥ να τολμήσει μια άλφα εξήγηση, πριν και όχι μετά τις εκλογές. Διότι μετά, θα τεθεί και θέμα νομιμοποίησης ντε φάκτο - είτε εκλέγει, είτε όχι - για τις μισές αλήθειες.

Μια ενδιαφέρουσα κίνηση του Ν. Παπαδόπουλου: διεκδίκηση της ηγεσίας, μια νέα πολιτική συγκρότηση ή συνέχεια του παραγοντισμού του ΔΗΚΟ;

Ο Ν. Παπαδόπουλος δεν φημίζεται για τις στρατηγικές του ικανότητες. Δικαίως ή αδίκως, οι παρατηρητές, συνήθως, σχολιάζουν τις κινήσεις του, ως αποτέλεσμα των όσων του είπαν ή τον συμβούλευσαν κάποιοι άλλοι. Οι δημόσιες γκάφες του, δεν τον βοήθησαν να γίνει πιστευτός, πέρα βέβαια από όσους τον καλοπιάνουν, όσο τον χρειάζονται. Και ο ίδιος, μερικές φορές δίνει την εντύπωση ότι έχει εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια να πείσει και απλώς δημιουργεί θόρυβο για να τον έχουν ανάγκη ή να τον φοβούνται – όπως έκανε με την αστεία διαδικασία απειλών σε δημοσιογράφους στο ΡΙΚ.

Σε αυτό το πλαίσιο, η ξαφνική απόφαση του να αποχωρήσει από την αντιπροεδρία του ΔΗΚΟ, λόγω της διαφωνίας του με τη στήριξη της υποψηφιότητας Αναστασιάδη, ήταν αν μη τι άλλο, απρόσμενη. Και οποίος τη σχεδίασε, κέρδισε, τουλάχιστον, στην έκπληξη. Κατ'αρχήν, η ευαισθησία για τον πατέρα του ήταν αξιοσημείωτη. Την προηγούμενη περίοδο, παρά τις ρητορικές κορώνες για την «κληρονομιά του Τάσσου», ουσιαστικά, οδηγούσε τη μνήμη του τέως ηγέτη του ΔΗΚΟ πίσω στην εποχή της Ένωσης Κέντρου: η αντιπάθεια που είχε δημιουργήσει ανάμεσα στην αριστερά που στήριξε τον πατέρα του ως πρόεδρο, μεταφερόταν και στη μνήμη της προεδρίας του πατέρα, αναπόφευκτα. Αλλά τα χειρότερα ήταν έμμεσα: ο γιος του ανθρώπου, που ήθελε να ταυτιστεί με την υπεράσπιση της κυπριακής κυριαρχίας, είχε πρωτοστατήσει, από το 2011, να έρθει η τρόικα στην Κύπρο, ενώ είχε, επίσης,

γελοιοποιήσει κάθε αίσθηση συνέπειας στην προσπάθεια του Τάσσου να εντάξει το ΔΗΚΟ στη σοσιαλδημοκρατική διεθνή. Ο ίδιος ο Ν. Παπαδόπουλος εκφράζει, μέχρι τώρα, ακραίες νεοφιλελεύθερες απόψεις, με ατάκες που πολλοί θεωρούν ότι του τις γράφουν άλλοι, ή που απλώς αναπαράγουν τον Αβέρωφ Νεοφύτου. Οπότε, όντως, η «ολοκλήρωση» αυτων των διαδικασιων θα ήταν να στηριχθεί ο Ν. Αναστασιάδης, τον οποίο ο Τάσσος αντιπαθούσε έντονα και το θεωρούσε όργανο των Αμερικανών, ενώ ο ίδιος ο ηγέτης του ΔΗΣΥ αποκαλούσε τον τότε πρόεδρο «ηλίθιο».

Υπάρχουν διάφορες εκδοχές για αυτήν την απότομη κίνηση του Ν. Παπαδόπουλου. Σύμφωνα με την μια εκδοχή, ο καθοριστικός παράγοντας ήταν η πίεση από το οικογενειακό περιβάλλον, η οποία τον ανάγκασε να πάρει δημόσια θέση, έστω και έμμεσα, υπέρ του Λιλλήκα, ως υπεράσπιση της μνήμης του Τάσσου. Άλλωστε, ήταν σαφής η θέση της οικογένειας, στο μνημόσυνο του τέως Προέδρου. Σύμφωνα με τη Γνώμη, η δημόσια εμφάνιση του Β. Πάλμα - ο οποίος σχετίζεται με την οικογένεια - στον πλευρό του Αναστασιάδη, μάλλον, επίσπευσε τις διαδικασίες ανοικτής στήριξης του Λιλλήκα. Η άλλη εκδοχή είναι ότι ο Λιλλήκας και ο κύκλος της Στράκκας, με τα δεδομένα κεφάλαια και τα δίκτυα σε ΜΜΕ, σκοπεύει να κεφαλαιοποιήσει το ποσοστό που θα πάρει ο Λιλλήκας, πέρα από την ΕΔΕΚ, για να δημιουργηθεί μια νέα «κίνηση» με εκλογικές προοπτικές η οποία να λειτουργήσει σαν πόλος στο χώρο του κέντρου. Σε αυτό το πλαίσιο, αν ο Ν. Παπαδόπουλος δεν καταφέρει να κερδίσει την ηγεσία του ΔΗΚΟ και συνεχίσει την περιθωριακή του συνύπαρξη σε σχέση με την πλειοψηφική ομάδα στο κόμμα, τότε μπορεί να δοκιμάσει ένα νέο σχήμα. Βέβαια, ο κίνδυνος μιας νέας "Ένωσης Κέντρου" είναι υπαρκτός.

Η άλλη εκδοχή είναι ότι ο Λιλλήκας και ο κύκλος της Στράκκας, με τα δεδομένα κεφάλαια και τα δίκτυα σε ΜΜΕ, σκοπεύει να κεφαλαιοποιήσει το ποσοστό που θα πάρει ο Λιλλήκας, πέρα από την ΕΔΕΚ, για να δημιουργηθεί μια νέα «κίνηση» με εκλογικές προοπτικές, η οποία να λειτουργήσει και σαν πόλος στο χώρο του κέντρου… Στο ευρύτερο σκηνικό, ωστόσο, το μέλλον στο ΔΗΚΟ παραμένει ομιχλώδες αφού το κόμμα φαίνεται βαθιά διχασμένο με βασικούς παίκτες να μην έχουν εκδηλωθεί…

Ο Φιλελεύθερος, πάντως, στον οποίο επενδύει, σαφώς, η ομάδα Λιλλήκα-Ν. Παπαδόπουλου, λόγω των σχέσεων με την αρχισυνταξία ή ίσως και λόγω οικονομικών επενδύσεων, πρόβαλε την αποχώρησή του με τίτλο «Πλώρη για προεδρία του ΔΗΚΟ», ενώ αντίθετα οι συναγερμικες εφημερίδες (Πολίτης, Αλήθεια) το παρουσίασαν ως ύστατο δεκανίκι για το Λιλλήκα.

Είναι γεγονός ότι οι τελευταίες δημοσκοπήσεις και οι τάσεις, όπως διαφαίνονται αυξάνουν τη διαφορά Μαλά – Λιλλήκα και δημιουργούν και ένα είδος ρεύματος για τον πρώτο γύρο, μετά την πίεση του Δεκεμβρίου.

Στο ευρύτερο σκηνικό, ωστόσο, το μέλλον στο ΔΗΚΟ παραμένει ομιχλώδες, αφού το κόμμα φαίνεται βαθιά διχασμένο με βασικούς παίκτες να μην έχουν εκδηλωθεί. Ο κύριος παίκτης, οι Κυπριανικοί, δεν συμμετέχουν ενεργά, αφού ο ντε φάκτο ηγέτης τους, ο Μάρκος, φαίνεται να τηρεί στάση αναμονής – οι θέσεις του, την περασμένη άνοιξη, ήταν ανοικτές σε διάφορες ερμηνείες. Είναι αμφίβολο, αν οι Τασσικοί μπορούν να τα βάλουν με τους Κυπριανικούς. Ο Κάρογιαν, βέβαια, είναι ενδιάμεση λύση και όπως και ο Γαλανός, ο τέως μέντοράς του, τον οποίο ειρωνευόταν ο Τάσσος, επιβιώνει ως συμβιβαστική πρόταση. Οπότε, το να εμφανιστεί ο Ν. Παπαδόπουλος , ως ηγέτης της πλειοψηφίας φαίνεται δύσκολο. Από την άλλη πλευρά, είναι σαφές ότι ο Αναστασιάδης δεν συσπειρώνει το μισό ΔΗΚΟ και αντιμετωπίζεται καχύποπτα, ευρύτερα. Σε αυτό το πλαίσιο, ο Ν. Παπαδόπουλος θα μπορούσε να διεκδικεί ποσοστά που δεν του ανήκουν, ωστόσο. Και αυτό, μπορεί να φανεί σε μια εκλογική διαδικασία. Μια εναλλακτική πρόταση είναι η δημιουργία ενός νέου μοντέλου πολλαπλού ΔΗΚΟ, όπως είχαμε και στην προεδρία Χριστόφια – άλλα να λέει ο ένας και άλλα ο άλλος.

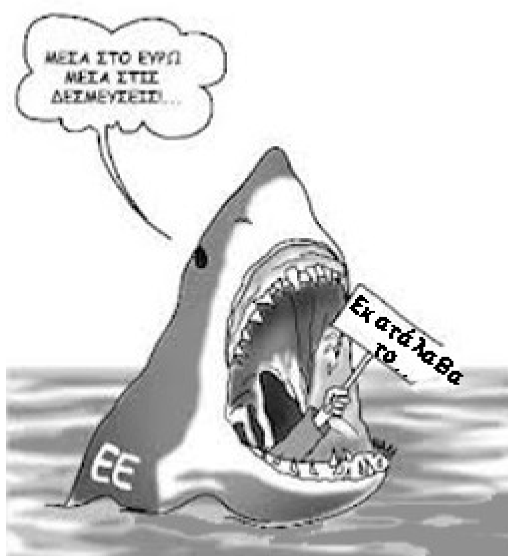
Είναι πιθανή και μια αλλαγή εκλογικού σκηνικού στις επόμενες βουλευτικές… Μέχρι τότε, όμως, ο Ν. Παπαδόπουλος ανεξάρτητα από το πόστο του στο κόμμα, θα έχει και μια ψήφο στη βουλή, που δεν θα είναι αμελητέα.

Όμως, είναι πιθανή και μια αλλαγή εκλογικού σκηνικού το 2016, στις επόμενες βουλευτικές. Βέβαια, είναι και αμφίβολο αν θα τολμήσουν, τότε, να διακηρύσσουν νεοφιλελεύθερες κορώνες διάφοροι. Αλλά, η αλλαγή δανεικού ψαλμού δεν είναι και δύσκολο. Μέχρι τότε, όμως, ο Ν. Παπαδόπουλος ανεξάρτητα από το πόστο του στο

κόμμα, θα έχει και μια ψήφο στη βουλή που δεν θα είναι αμελητέα. Αν αυτό υπενθύμιζε, ήταν μια σωστή κίνηση για τον ίδιο for a change. Αλλά τέτοιες κινήσεις δημιουργούν και προσμονές.

ΔΙΕΘΝΗ

Ευρώπη: απεργίες και σκάνδαλα πολιτικών

Η νέα «ανησυχητική» τάση, σύμφωνα με το Economist, στην Ισπανία είναι η αύξηση των απεργιών. Ενώ οι διαδηλώσεις είναι συνεχείς και μαζικές, εντούτοις είναι ακόμα «ευγενικές», παρατήρησε το βρετανικό περιοδικό του διεθνούς κεφαλαίου – σε σύγκριση με τις ελληνικές κινητοποιήσεις. Και παρά την αισιοδοξία της κυβέρνησης το περιοδικό φαίνεται να αντιλαμβάνεται, επίσης, ότι η λιτότητα λειτουργεί και σαν φαύλος κύκλος, αφού περικόπτει εισοδήματα και περιορίζει και τα έσοδα του κράτους. Το έλλειμμα, παρά την κοινωνική σφαγή της λιτότητας, είναι στο 7-8%. Σε αυτό το πλαίσιο, οι απεργίες γίνονται σημαντικές, αφού «χάνονται μέρες εργασίας». Τα σημερινά ποσοστά απεργιών είναι τα ψηλότερα σε μια δεκαετία , ενώ πολλοί παρατηρητές παρομοιάζουν τις ευρύτερες κινητοποιήσεις με τη δεκαετία του 1970, όταν κατέρρευσε το φρανκικό καθεστώς. Σχετική αναφορά στις αλλαγές στην

Ισπανική κοινωνία και την αύξηση των απεργιών από την μια, και από την άλλη, της κοινωνικής δυσφορίας για το κοινωνικό κόστος που επιβάλλεται για να ξελασπωθούν οι τράπεζες είχε και το euronews:
http://www.euronews.com/newswires/1795716-protests-become-way-of-life-in-spanish-recession/

Μαζί με την οργή για τις τράπεζες φαίνεται ότι αυξάνεται και η δυσφορία για την πολιτική ελίτ. Την περασμένη εβδομάδα, εμφανίστηκε νέα εστία επιβεβαίωσης της διαφθοράς με δημοσιοποίηση της έρευνας για ένα πρώην αξιωματούχο του κυβερνώντος συντηρητικού κόμματος, ο οποίος έπαιρνε επιχορηγήσεις από επιχειρήσεις για να τους παραχωρηθούν διευκολύνσεις.
http://www.euronews.com/2013/01/19/rajoy-vows-action-over-latest-party-corruption-allegations/

Ανάλογα προβλήματα φαίνεται να έχει και η Σλοβενία, στη οποία υπάρχουν, επίσης, έντονες κινητοποιήσεις τις τελευταίες εβδομάδες, βρίσκεται επίσης στο κέντρο διερεύνησης υποθέσεων διαπλοκής: ο πρωθυπουργός καλείται να εξηγήσει πώς βρέθηκαν στην ιδιοκτησία του 200,000 ευρώ «άγνωστης προέλευσης». Και αντίστοιχα, ο ηγέτης της αντιπολίτευσης καλείται να απαντήσει σε ερωτήσεις για τις επιχειρήσεις που έχουν οι γιοι του – προφανώς, η διερεύνηση του οικογενειακού κύκλου είναι πλέον μέσα στα «ευρωπαϊκά» δεδομένα. Σε αυτό το πλαίσιο, οι κινητοποιήσεις εστιάζουν και στους δύο πολιτικούς ως συμπτώματα της διαπλοκής πολιτικών και ολιγαρχών. Σύμφωνα με το Σλοβενίκο τύπο, η κυβέρνηση μάλλον θα αλλάξει, αλλά το μέλλον φαίνεται ασαφές – η χώρα βρίσκεται ήδη σε επιβαλλόμενη λιτότητα και η προσφυγή στον μηχανισμό στήριξης φαίνεται να βρίσκεται κοντά.

Στις εκλογικές διαμάχες, η Μέρκελ έχασε τελικά στην Κάτω Σαξονία σε μια εκλογική αναμέτρηση, που πολλοί πίστευαν ότι θα λειτουργούσε ως μια πρώτη αντιστροφή του κλίματος απωλειών, που είχε το κυβερνητικό κόμμα, τα τελευταία χρόνια. Η ψηλή δημοτικότητα της Μέρκελ ωστόσο δεν φαίνεται να μεταφέρεται εύκολα και στο κόμμα της – έτσι, παρά τις γκάφες του υποψήφιου των σοσιαλδημοκρατών για την καγκελαρία το Σεπτέμβριο, τελικά η συμμαχία τους με τους πράσινους κατάφερε να κερδίσει τις εκλογές, έστω και με μια έδρα. Όπως είπε και ο ηγέτης των σοσιαλδημοκρατών «Όταν κερδίσουμε μετά από τέτοιους μπελάδες, τότε μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα». Η ψηφοφορία έδειξε ουσιαστικά ότι όχι μόνο είναι διχασμένη η Γερμανία παρά την εκτίμηση προς την Μέρκελ ως σύμβολο της αναδυόμενης γερμανικής ηγεμονίας - ή ότι μοιάζει με κάτι τέτοιο - εντούτοις, η

κοινωνική συμμαχία που εκπροσωπεί είναι ουσιαστικά μειοψηφική, αν λάβει κανείς υπό όψιν ότι η αριστερά που δεν συνεργάζεται με τη συμμαχία σοσιαλδημοκρατών-πρασίνων έχει επιπλέον ποσοστά, που είναι σαφώς εχθρικά προς τη Μέρκελ.

Η αθλιότητα του πλούτου στο παγκόσμιο σύστημα: Όταν το 1% αυξάνει τα κέρδη του κατά 60%, ένα δισεκατομμύριο βρίσκεται στα όρια της πείνας

Σύμφωνα με έκθεση της Oxfam, της διεθνούς φιλανθρωπικής οργάνωσης, οι 100 πιο πλούσιοι άνθρωποι στον πλανήτη κέρδισαν συνολικά 240 δισεκατομμύρια δολάρια το 2012 – χρήματα, τα οποία αρκούν για να εξαλείψουν την ακραία φτώχεια παγκόσμια τέσσερις φορές. Και προσθέτει η έκθεση: «*Το πιο πλούσιο 1% έχει αυξήσει τα εισοδήματα του κατά 60%, τα τελευταία 20 χρόνια και η οικονομική-χρηματοπιστωτική κρίση έχει αυξήσει τον ρυθμό αντί να τον μειώσει.»* http://rt.com/news/oxfam-report-global-inequality-357/. Σε μια άλλο σχετική έκθεση, του Παγκόσμιου Κινήματος για την Ανάπτυξη [WMD], αποκαλύπτεται ότι το εμπόριο και η κερδοσκοπία σε είδη διατροφής έχει οδηγήσει σε δραματικές αυξήσεις των τιμών των βασικών ειδών κατά 50% το 2008 και το 2011 – και η τελευταία εκτόξευση των τιμών θεωρείται ως μια από τις αιτίες για τις εξεγέρσεις στον αραβικό κόσμο, το 2011. Ανάλογη εκτόξευση των τιμών μπορεί να εμφανιστεί και το 2013, ενώ ο ΟΗΕ έχει προειδοποιήσει ότι υπάρχει κίνδυνος νέας «κρίσης πείνας». Και πίσω από τις δραματικές αυξήσεις, βρίσκονται τα κέρδη που αντλούν τράπεζες και κερδοσκόποι. Η Goldman Sachs υπολογίζεται ότι έχει κερδίσει μόνο το 2012, 400 εκατομμύρια

δολάρια από αυτές τις ενδύσεις. *«Ενώ σχεδόν ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι πεινούν, οι τραπεζίτες της* Goldman *Sachs αυξάνουν τα μπόνους τους με το να βάζουν στοιχήματα πάνω στην τιμή των τροφίμων.»* http://rt.com/news/food-price-speculation-banks-411/

Οι ιθαγενείς του Καναδά και των δικαιώματα των «πρώτων εθνών»

Μετά από τις φοιτητικές διαδηλώσεις του περασμένου χρόνου, ο Καναδάς μοιάζει με μια κοινωνία που αναζητά μορφές πολιτικής έκφρασης. Η συντηρητική κυβέρνηση, η οποία έχει πλειοψηφία στη βουλή δεν έχει μεν ανάγκη να συμβουλεύεται την αντιπολίτευση, αλλά η κοινωνική δυσφορία στο δρόμο φαίνεται να επηρεάζει και πρακτικά την κυβέρνηση. Η εμφάνιση των διεκδικήσεων των ιθαγενών, των «πρώτων εθνών» όπως προτιμούν να ονομάζονται, πηγάζουν και από την τάση των συντηρητικών να παίρνουν μονομερείς αποφάσεις, αλλά και από το νέο αίσθημα διεκδικήσεων σε όλη την χώρα. Η αρχή έγινε ουσιαστικά τον Νοέμβριο, όταν τέσσερις ιθαγενείς γυναίκες ξεκίνησαν μια εκστρατεία ενάντια στη διάβρωση των δικαιωμάτων των ιθαγενών - όπως καταγράφονται στις συμφωνίες με τις κυβερνήσεις των Λευκών τον 19° αιώνα - με το σύνθημα «Όχι πια παθητικοί». Το Δεκέμβριο, το κίνημα διευρύνθηκε όταν η κυβέρνηση προσπάθησε να περάσει από το κοινοβούλιο αλλαγές στο καθεστώς του «Indian Act» του 1876, το οποίο καταγράφει τα δικαιώματα των ιθαγενών, αλλά και οικολογικές απαγορεύσεις. Και τα δυο, θεωρήθηκαν ως κινήσεις για να χαλαρώσουν οι διαδικασίες εκμετάλλευσης του φυσικού πλούτου.

Η αντίδραση των ιθαγενών έφτασε στο κέντρο της πολιτικής ζωής του Καναδά, υποχρεώνοντας τον πρωθυπουργό να τους συναντήσει, ενώ μορφές ακτιβισμού, όπως οι σκηνές του occupy εμφανίστηκαν και έξω από το κοινοβούλιο του Καναδά. Το πρόβλημα των συντηρητικών δεν είναι μόνο το πώς θα αντιμετωπίσουν αυτήν την κινητοποίηση που φαίνεται να αγγίζει ευαίσθητες χορδές ευρύτερα. Οι ιθαγενείς έχουν τη δυνατότητα, μέσα από τα νομικά τους δικαιώματα ως κοινότητες, να μπλοκάρουν ή να καθυστερούν «έργα», τα οποία αφορούν την εξόρυξη πετρελαίου ή φυσικού αερίου ή των κατασκευή σχετικών αγωγών.

Οι κινητοποιήσεις της προηγούμενης εβδομάδας είχαν ως άξονα τηδημοσιοποίηση των ζητημάτων, που αφορούν τους ιθαγενείς και συμπεριλάμβαναν συμβολικές διακοπές κυκλοφορίας και άλλες ανάλογες μορφές ακτιβισμού

http://www.bbc.co.uk/news/world-us-canada-21047472

INTEPNET

Η αποτυχία στο project Mayhem, ο πόλεμος ενάντια στην εκκλησία Westboro, οι επιθέσεις σε ιστοχώρους παιδόφιλων και μικρά μικρά από επιθέσεις στην Ελλάδα.

Project Mayhem: Για ένα operation που "διαφημίστηκε" για περισσότερο από δύο μήνες, καλώντας όλο τον κόσμο να συμμετέχει και να προσφέρει με κάθε τρόπο, θα περίμενε κανείς αξιοσέβαστα αποτελέσματα. Κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας, είχαμε αρκετά βίντεο, ακόμη περισσότερες ανακοινώσεις και όλα έδειχναν ότι στις 21 Δεκεμβρίου θα βλέπαμε ένα δυνατό μπαμ. Δυστυχώς, όμως, τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως αναμέναμε. Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, η ιστοσελίδα που θα φιλοξενούσε τα κλεμμένα αρχεία βρισκόταν κάτω από μεγάλη επίθεση και δεν ήταν διαθέσιμη και όταν κατάφεραν να την επαναφέρουν, τα αρχεία που δημοσιεύονταν ήταν από λίγα ως και πολύ λίγα. Στους στόχους ήταν, επίσης, η δημιουργία ενός λογισμικού, που θα είναι ασφαλές για να μπορούν οι χρήστες να επιτίθενται χωρίς το φόβο να τους συλλάβουν οι αρχές, που δυστυχώς, δεν κατάφεραν να δημιουργήσουν ακόμη. Σύμφωνα με τους anons, το λογισμικό βρίσκεται σε σωστό δρόμο, όμως, εφόσον δεν είναι σίγουροι για τη σωστή του λειτουργία του, δεν θέλουν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των υπόλοιπων ακτιβιστών.

Τα συμπεράσματα από αυτή την ήττα, όμως, δεν είναι καταστροφικά. Μπορεί το μεγαλεπήβολο σχέδιο να απέτυχε, όμως, φαίνεται να λειτούργησε ως εφαλτήριο για την καλύτερη οργάνωση στις επόμενες operations. Προσγειώθηκαν ανώμαλα, όμως σίγουρα δεν μπορούν να επιτυγχάνουν σε κάθε "αποστολή".

Εκκλησία Westboro: Η εκκλησία του Westboro γνωστή, για τις ομοφοβικές της τάσεις, επέλεξε τις μέρες της δολοφονίας 26 ανθρώπων, εκ των οποίων 20 παιδιά, στο σχολείο Sandy για να εκφραστεί δημοσία για τις φοβίες της. Συγκεκριμένα, αναφέρουν ότι ο θεός τιμώρησε την Αμερικάνικη κοινωνία λόγω των νόμων υπέρ του γάμου των ομοφυλόφιλων. Όπως αναμενόταν, αυτό προκάλεσε πάμπολλες αντιδράσεις, αφού είχαν σχεδιάσει διαμαρτυρία κοντά στην περιοχή που θα γινόταν η κηδεία των δολοφονημένων.

Οι Anonymous κάλεσαν το "hate group" να ζητήσει δημόσια συγνώμη και να ανακαλέσει τις προθέσεις για διαμαρτυρίες. Είχαν στη διάθεσή τους μέχρι το τέλος

της ημέρας και αν δεν το έπρατταν, θα ξεκινούσαν επιθέσεις. Στην αρχή, είχαμε τις καθιερωμένες επιθέσεις DDOS στην ιστοσελίδα τους. Το μετά, όμως, ήταν διασκεδαστικό. Οι λογαριασμοί του twitter της ιστοσελίδας, καθώς και αρκετών μελών της χακαρίστηκαν και η γελοιοποίηση τους ήταν εξαιρετική. Σειρά είχε η σελίδα τους, όπου κατάφεραν να πάρουν τον έλεγχο και να βάζουν αντιρατσιστικά μηνύματα, καθώς και μηνύματα υπέρ του δικαίωματος των ομοφυλοφίλων στο γάμο. Παράλληλα, καλούσαν τον κόσμο να υπογράψει την αναγνώριση της οργάνωσης, ως hate group από την Αμερικάνικη κυβέρνηση. Σε διάστημα λιγότερο από δύο μέρες, οι υπογραφές ανήλθαν στις 300.000 (Σημείωση: Στην επίσημη σελίδα του Υπουργείου μπορούν να ψηφίσουν μόνο εγγεγραμμένοι Αμερικάνοι πολίτες). Σύμφωνα με το νόμο στις 100.000 υπογραφές, η κυβέρνηση πρέπει να τοποθετηθεί δημόσια επί του θέματος, αλλά μέχρι και σήμερα δεν έχει γίνει.

Οι Anonymous προειδοποιούσαν για επιπλέον επιθέσεις αν δεν “συμμορφώνονταν” και οι απειλές έπιασαν τόπο, αφού η εκκλησία απολογήθηκε και ακύρωσε τη διαμαρτυρία.

#OpSickosDown: Τον τελευταίο καιρό, εξαιτίας των άλλων σημαντικών προσπαθειών, ο αγώνας ενάντια στους παιδόφιλους ήταν στον πάγο. Τις τελευταίες μέρες, όμως, η προσπάθεια ξαναπαίρνει μπροστά. Αρχικά, δημοσιεύτηκαν websites, τα οποία χρησιμοποιούνται για τη δημοσίευση φωτογραφιών και βίντεο, ούτως ώστε να μπορέσουν οι χάκερς να βρουν στοιχεία για τα αρρωστημένα μυαλά που τα χρησιμοποιούν. Σε μερικές μέρες άρχισαν να βγαίνουν στην επιφάνεια τα στοιχεία των χρηστών μέσα από τον λογαριασμό του twitter https://twitter.com/ReportAPedo. Στα στοιχεία μπορεί κανείς να δει διευθύνσεις, τηλέφωνα, email και να επικοινωνήσει μαζί τους για να τους πει πόσο άρρωστα μυαλά έχουν.

Μικρά μικρά από Ελλάδα: Η κολεκτίβα των χακτιβιστών στην Ελλάδα, ήταν για αρκετό καιρό απούσα από τον Ελληνικό χώρο, συμμετέχοντας σε παγκόσμιες Operations. Στις 21 Ιανουαρίου, προειδοποίησαν για επίθεση στην εισπρακτική εταιρία Evalue, την οποία είχαν στο στόχαστρο από το καλοκαίρι (http://techmaniacs.gr/%CE%AD%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B5%CF%82-%CF%85%CF%80%CE%BF%CF%83%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%B9%CE%BA%CF%84%CE%AD%CF%82-%CF%84%CF%89%CE%BD-anonymous-%CE%B5%CE%BD%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%AF%CE%BF%CE%BD-%CE%B5/). Σύμφωνα με τους ακτιβιστές, η εταιρία χρησιμοποιεί μια

πολιτική τρόμου για να επιβληθεί στους εργαζομένους και να μεγιστοποιήσει το κέρδος. “Πλέον όμως καμία εταιρεία που συμπεριφέρεται άδικα δεν θα είναι ασφαλής”, αναφέρουν, καλώντας το κόσμο να τους στείλει δικές τους “εμπειρίες” για να βγουν στη φόρα τα νταβατζιλίκια που πουλάνε. Η κολεκτίβα έχει στα χέρια της, πρόσβαση στην βάση δεδομένων της εταιρίας και θα τη δημοσιεύσει για να δει ο κόσμος ότι ενώ αυτός πληρώνεται όσα-όσα αυτοί κερδίζουν εκατομμύρια. Αναμένονται εξελίξεις σύντομα.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Υπηρεσίες Προώθησης των Συμφερόντων της Οικονομίας και της Ελευθερίας του Πνεύματος των προλεταριακών τάξεων

ΚΟΤ

Σπόντες

- **Ο καθρέφτης της λογοκρισίας των ΜΜΕ - στο εξωτερικό, απλώς συζητούν για το μέγεθος του προβλήματος των τραπεζών «μας», ενώ στο εσωτερικό, όσοι συγκάλυπταν κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν τί έκαναν για τρία χρόνια:** Οι Financial Times δημοσίευσαν την περασμένη βδομάδα τις απόψεις «οικονομικών αναλυτών» για την κυπριακή κρίση. Ιδού: Γκάμπιελ Στερν, οικονομικός αναλυτής της Exotix «δηλώνει ότι το δημοσιοοικονομικο κόστος μπορεί να είναι το μεγαλύτερο από οποιαδήποτε τραπεζική κρίση στην ιστορία.» [Οικονομικός Φιλελευθερος, 18/1, σελ 10]. Κοίτα να δεις. Και τα φρούτα στην επιτροπή οικονομικών που επέμεναν για τρία χρόνια ότι το πρόβλημα είναι δημοσιονομικό; Η κ. Π. Αργυρού που δεν ξέρει να διαβάζει εκθέσεις οίκων αξιολόγησης. Ο σκιτσογράφος του Φιλελευθέρου, που νομίζει ότι οι τράπεζες είναι εξωτικό πούλι στον Πενταδάκτυλο και τις προστατεύει σαν απόλυτος υπηρέτης; Ο Ρίτσιαρντ ΜακΓκουάιρ της Radobank: «Η κατάσταση είναι ότι δύο τράπεζες χρειάζονται χρήματα. Και αυτές οι δύο τράπεζες έχασαν χρήματα στην Ελλάδα, ενώ περίπου το 40% των εργασιών τους πραγματοποιείτο στην Ελλάδα.» Κοιτά να δεις.

- **Και άλλη «σύγκρουση συμφερόντων»; Να διερευνηθούν όλα τα δικηγορικά γραφεία των πολιτικών για διαπλοκή.** Είναι ενδιαφέρον ότι εμπλέκεται και με τη Pimco το δικηγορικό γραφείο Παπαδόπουλου. Και η σύγκρουση συμφερόντων είναι και πάλι κραυγαλέα. Αλλά η «σύγκρουση» δεν ξεκινά τώρα – ξεκινά με τη σχέση με την Λαϊκή. Και πολλοί σιώπησαν τότε, όπως μάλλον θα σιωπήσουν και τώρα. Οπότε, όταν έρθει από τα έξω το ζήτημα του «ξεπλύματος» και πάρει και τη μορφή της διερεύνησης της διαπλοκής, ας μην εκπλαγούν μερικοί. **Πάντως, το θέμα δεν αφορά μόνο το συγκεκριμένο δικηγορικό γραφείο: ο υποψήφιος Πρόεδρος και επίσης μεγαλοδικηγόρος, τί σχέση είχε και έχει με τις τράπεζες λ.χ.;** Είχε μια απροθυμία να μιλήσει για τις ευθύνες τους άμα το δεις ιστορικά. Για την ώρα, το καταγεγραμμένο τεκμήριο από την Καθημερινή της Κυριακής: *«Σύγκρουση συμφερόντων: Άλλο ΔΗΚΟϊκό στέλεχος καταρτισμένο στα χρήματα-οικονομικά κατέθεσε και την άποψη ότι ο Νικόλας Παπαδόπουλος θα έπρεπε να παραιτηθεί και από την προεδρία της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής ή τουλάχιστον να δηλώσει κώλυμα να προεδρεύει της Επιτροπής στην παρούσα συγκυρία. Χαρακτηριστικά είπε ότι, «ο Νικόλας θα έπρεπε να δηλώσει «σύγκρουση συμφερόντων» και να ζητήσει να εξαιρεθεί από τις*

συνεδρίες της Επιτροπής, διότι το Γραφείο «Τάσσος Παπαδόπουλος & Συνεργάτες ΔΕΠΕ», είναι ένας από τους δικηγορικούς Οίκους, που χρησιμοποιήθηκαν ως «υπεργολάβοι» από τη Pimco για να ελέγξουν τα συμβόλαια –κυρίως μεγάλων– πελατών των κυπριακών τραπεζών και Συνεργατικών πιστωτικών ιδρυμάτων. Τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι ο νομικός Οίκος παίρνει ένα συμβόλαιο, που έχει κάνει η τράπεζα με κάποιο πελάτη της και ελέγχει αν είναι ορθά διατυπωμένο και αν οι εξασφαλίσεις είναι αυτές που προνοούνται, για να είναι η τράπεζα κατοχυρωμένη έναντι του δανείου. Όταν, λοιπόν, ο πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής είναι μέτοχος σε ένα από τους Οίκους που ανέλαβαν υπεργολαβία της Pimco, δηλαδή του Οίκου στον οποίον το Steering Committee της Τρόικας και οι κυπριακές αρχές ανέθεσαν την πραγματοποίηση των διαγνωστικών ελέγχων των δανειστικών χαρτοφυλακίων των εγχώριων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, υπάρχει conflict of interests ή όχι;» συμπλήρωσε ο συνομιλητής μας και πρόσθεσε: «θεωρώ ότι αυτό το υπαγορεύει και ο κανονισμός της Βουλής ή άμα θέλετε ρωτήστε και τον πρόεδρο της Βουλής, αν θα έπρεπε ο Νικόλας να κάνει σχετική δήλωση. Αλλά τί να πει κι αυτός, αφού εδώ είναι Κύπρος ή όπως είπε ο γέρος ο Κληρίδης Μπανανία. Είναι τυχαίο που δεν μας έχει εμπιστοσύνη κανένας στο εξωτερικό;». http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=119874

- **Και ξαφνικά, ο Αβέρωφ θέλει να ξοδεύει το κράτος – για τους ιδιοκτήτες των ΜΜΕ.** Σε ένα κείμενό του, το οποίο δημοσιεύτηκε στις 16 Ιανουαρίου, ο Α. Νεοφύτου έκανε έκκληση να στηρίξει το κράτος τα ΜΜΕ. Και γιατί κ. μεγαλοϊδιοκτήτη και με μεγάλα δάνεια (χωρίς διάψευση) από τις τράπεζες; Δεν είσαι εσύ που έλεγες, ότι δεν πρέπει να ξοδεύει το Δημόσιο; Αν δεν μπορούν οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ, ας κλείσουν. Έτσι, δεν λέει η «ελεύθερη αγορά»; Αλλά όση συνέπεια έχουν οι ανεμόμυλοι στην κατεύθυνση που γυρίζουν, έχει και ο Αβέρωφ. Προφανώς, πουλά εκδούλευση στους καναλάρχες, που θέλουν να τους χαρίσει το κράτος όσα οφείλουν. Προσέξετε όμως και την χαριτωμένη εισήγηση: «... η γαλλική κυβέρνηση αποφάσισε να αυξήσει την δική της διαφήμιση σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα και να χρηματοδοτεί εν μέρει, μαζί με τους έκδοτες, μεγάλο αριθμό συνδρομών..». Τί ωραίο παιδάκι. Να κόψουμε από τα νοσοκομεία, να κόψουμε από τους αδύναμους, να μην δίνουμε αυξήσεις στις συντάξεις, αλλά να δίνουμε χρήματα στο Χάσικο, τον Παπαδόπουλο, τον Παπαφιλίππου κλπ. Και πού θα τα βρούμε Αβέρωφ τα χρήματα; Αλλά όταν σε κάλυπταν για τη διαπλοκή σου

στο θέμα της μη φορολόγησης της ακίνητης, όταν δεν σε ρωτούσαν για τα ενδεχόμενα δάνειά σου, όταν δεν σου έκαναν κριτική για την προσπάθεια να προφυλάξεις του φοροφυγάδες, ήθελαν και κάποιο αντίτιμο δεν είναι; Όμως, ρώτησες και τη θεία τρόικα αν δέχεται να επιχορηγείς το φίλο σου τον Χάσικο;

- **Να ξεκινήσουν οι Ευρωπαίοι έρευνα για τη φοροδιαφυγή στην Κύπρο;** Να ξεκινήσουν πρώτα από όλα από τη Βουλή και ποιοί μπλοκάρουν τα νομοσχέδια. Θα ζητήσει κονδύλι ρουσφετιού και για τους Γερμανούς ο Αβέρωφ για να τους καλοπιάσει;

- **Ένας πρύτανης σαν ρόλος ελληνικής κωμωδίας του 1960- τα μεγάλα λόγια και τα ήμειλ με τις τράπεζες των «κουμπάρων».** Ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου μετατρέπεται με ιλιγγιώδη ρυθμό σε κινούμενο ανέκδοτο. Είπε ο καημένος να μεγαλοπιαστεί, να παίξει με μεγάλες λέξεις, να το παίξει «παράγοντας». Ήθελε «αμφισβήτηση». Και νόμισε, όπως οι χαρακτήρες στις κινηματογραφικές κωμωδίες, ότι με το να φουσκώνει σαν παγώνι, θα έπειθε τους γύρω του ότι καταλαβαίνει τί λέει. Ώσπου βρέθηκε μπροστά σε ένα καθρέφτη και έσπασε θεαματικά η φούσκα. Και έμεινε να απορεί γιατί του κάνουν κριτική. Μα καλέ μου άνθρωπε, που έλεγε και ο Βέγγος, δεν είσαι εσύ που ήθελες αμφισβήτηση; Ή νόμισες ότι η αμφισβήτηση είναι κουραμπιές που σερβίρουν ελεγχόμενα ΜΜΕ; Όταν η Μ. Σάββα του έγραψε μια κριτική με βάση τη έκθεση της γενικής ελέγκτριας (Ζούμε και το νέο '60 και πολλά άλλα - http://www.paideia-news.com/index.php?id=109&hid=6022#jf1115500b) και με βάση δικές του δηλώσεις και πράξεις, ο πρύτανης έτρεξε να ζητήσει από τη Σύγκλητο να τον προστατεύσει από την κριτική και την αμφισβήτηση. Μα δεν είσαι εσύ λεβέντη, που ήθελες αμφισβήτηση; Αλλά τώρα εν της παπαθκιας τα ξυλά, τζαι εν σου αρέσκει α; Είδες τί παθαίνει το άτομο, άμα μπλέκει με λέξεις που δεν καταλαβαίνει; Ώστε τώρα φοβάσαι την κριτικη και την αμφισβήτηση - και ανησυχείς για το σεβασμό στους θεσμούς; Χαριτωμένο. Καλά άμα φούσκωνες σαν παγώνι γιατί έλεγες λέξεις που δεν καταλάβαινες δίπλα από το Χριστόφια, δεν άκουσες όταν σου είπε να πας να συζητήσετε. Εκείνος ως Πρόεδρος ζήτησε διάλογο. Εσύ φοβάσαι; Η κ. Μ. Σάββα, πάντως, επανήλθε και επισύναψε από ότι λέει η επιστολή της και ένα ημέιλ, το οποίο πιστοποιεί ότι «στις 25 Αυγούστου 2012 μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος φαίνεται να ζήτησε τη «δια περιφοράς έγκριση» (!) για άμεση μεταφορά 9 εκατομμυρίων

ευρώ σε άλλες τράπεζες, τις οποίες, βεβαίως, επέλεξε κιόλας. Να ήταν άραγε αυτή η ορθή διαδικασία;» (Και όμως κύριε Πρύτανη…κινείται - .[32] Και από ότι φαίνεται η μεταφορά των εκατομμυρίων του πανεπιστημίου έγινε σε τράπεζα που διευθύνει «κουμπάρος του». Ώστε κ. Χριστοφίδη; Από το τραπεζιτικό μπλοκ ήρθε η περσινή φούσκα των μεγάλων λέξεων, που δεν ήξερες καημένε μου τί σημαίνουν;

[32] http://www.paideia-news.com/index.php?id=109&hid=6122&url=%CE%9A%CE%B1%CE%B9-%CF%8C%CE%BC%CF%89%CF%82-%CE%BA%CF%8D%CF%81%CE%B9%CE%B5-%CE%A0%CF%81%CF%8D%CF%84%CE%B1%CE%BD%CE%B7%E2%80%A6%CE%BA%CE%B9%CE%BD%CE%B5%CE%AF%CF%84%CE%B1%CE%B9)